

THOUGHTS

LETO-YEAR

37

APRIL

1988

200

AVSTRALIJA

Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Povsod
si doma,
nikjer
nimaš doma
kot ptica,
kot pes,
in kadar
premeriš
daljave sveta,
vrneš se
k sebi
v ogenj srca.

/T. Kuntner/

K naslovni sliki: Raindrop Falls, res čudoviti slap v Mount Lamington narodnem parku, Queensland. Da, tudi Avstralija ima obilo lepote ...

+ + +

LETO zares hitro mine, še celo leta. Ker gre v upravi naših MISLI bolj po domače, ne izterjavamo s silo dolgog zaostale naročnine. Naročnike spomnimo na njih dolžnost s spodnjim delom vsakoletnega stenskega koledarja, ki je priložen decembrski številki. Odrezek naj bi bil dober pripomoček za olajšanje pri denarni pošiljki, ki pa žal ne spomni vseh. Nekateri bi bilo treba menda zagrabiti za lase, če jih še kaj imajo ...

Prepričan sem, da mnogi naši dolžniki niti ne mislijo, da so listu kaj dolžni. Že davno se jim je zataknilo za kako leto, včasih tudi več. Morda so imeli kak problem v družini, morda kaj drugega, da je naročnina zaostala. Zdaj že nekaj let redno plačujejo, pozabili pa so na tisto škrbino leta nazaj, ki se mi pri njih imenu reži v knjigi naročnikov, karkoli odpre stran. Če tak poravnava naročnino osebno in imam slučajno knjigo pri roki, je treba navadno precej dokazovanja, da sprejme dejstva. Pa še imam občutek, da mi ne verjame in misli, da sem ga na lep način "okrog prinesel". Pa ga nisem, Bog ve da ne! Le leta teko prehitro in pozabljivi smo postali vsi skupaj. Sam se potrudim, da vpisujem naročnino takoj po prejemu in se mi zdí za vsako pričkanje škoda besedi.

Kaj pa ti? Si tudi še kaj dolžan?

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 7.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 13.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 387 8488

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I.del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PRED VRATI PEKLA — Pretresljiv opis življenja v ljubljanskih zapori po vojni — Franc Sodja CM — Vezana 10.—, nevezana 8.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

božje

misli

in

človeške

LETNIK 37 – ŠT. 4

APRIL 1988

- Tod in onstran – Ob pismu
G. J. v "Nedelji" – stran 65
- Rož, Podjuna, Zila – pesem
Ivan Mikula – stran 66
- Dr. Ivan Mikula se je poslovil
– P. Valerijan – stran 67
- Vtisi s Tabora v Melbourneu
– Cvetko Falež – stran 69
- Protestno sporočilo s Tabora
avstrijskemu kanclerju
– stran 70
- Slovesna izjava Tabora
– stran 71
- V dveh stoletjih... – Začetek
in rast kat. Cerkve v Avstraliji
– P. Ciril – stran 72
- Korak naprej z našim Domom
počitka → Z. H. – stran 74
- Iz središča sv. Cirila in Metoda,
Melbourne
– P. Bazilij – stran 76
- Izpod Triglava – stran 78
- Žena v Svetem pismu
/Materinstvo/
– P. Tone – stran 80
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 82
- Novi misijonski list – stran 84
- Premakljivi svečnik – roman
– Lojze Kozar – stran 85
- Naše nabirke – stran 85
- Tolstoyeva zadeva... – stran 87
- Središče sv. Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 89
- Z vseh vetrov – stran 90
- Kotiček naših mladih
– stran 92
- Križem avstralske Slovenije
– stran 93
- Smeh je najboljše zdravilo
brez recepta... – stran 96

TOD IN ONSTRAN

NA prvem Slovenskem taboru v Melbourneu, ki je videl zastopnike naših številnih društev širne Avstralije in vsaj za nekaj uric združil toliko rojakov, smo se na pobudo prirediteljev pridružili našim ostalim organizacijam Slovenije v svetu: odposlali smo protestno pismo Avstriji ter s tem pokazali svojo solidarnost bratom in sestram v zamejstvu v njih boju za osnovne človeške pravice. Lepo in prav – težko bi se našel med nami rojak, ki bi ne soglašal.

Rad pa bi zamisli, ki je dala našemu Taboru tako odličen pečat, dodal še nekaj v dopolnilo.

V NEDELJI, ki izhaja kot cerkveni tednik koroških Slovencev v Celovcu, sem v osmi letošnji številki z dne 21. februarja letos med Pismi bralcev našel tudi pismo, ki je v uredništvo priromalo iz matične domovine. Naslov ima ŽIVLJENJE TOD IN ONSTRAN MEJE, podpisan pa je za javnost z začetnicama G. J. Takole se glasi:

"NaNedeljo sem naročen, ker me zanimajo vesti iz življenja Cerkve, v kakšnih razmerah in kako živi in kako delujejo njena verska občestva v Avstriji, pa tudi drugod po svetu.

V Nedelji pa najdem tudi prispevke, ki obravnavajo narodnostni položaj in jezikovno vprašanje slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem. Občudujem zavest vas zamejskih Slovencev, vašo odločnost in vaš pogum. V tem oziru vam Slovenci iz domovine dajemo vso moralno podporo.

Prav pa bi bilo, da se slovenski rojaki, ki živite onkraj meje, tudi zavedate dejstva, da neenakopravnost in zapostavljanje ter vse krivice, ki jih vi občutite v narodnostnem oziru, mi Slovenci v domovini okušamo in doživljamo v verskem oziru, in to že več desetletij. Pa tudi v narodnostnem oziru ne bo v bodoče položaj nič več zavidljiv zaradi vse večjega števila priseljencev – iz drugih republik.

Kljub temu, da je enakopravnost po ustavi zajamčena, je v vsakodnevni praksi čisto drugače. Tako kot si oblasti v Avstriji prizadevajo, da bi bilo čim manj slovenske manjšine v državi, tako se naše oblasti že desetletja vneta trudijo, da bi bilo v naši domovini čim manj članov Cerkve oziroma čim manj verujočih. V ta namen, oziroma s tem namenom je bilo izvedeno mnogo najrazličnejših ukrepov, od odprave verouka iz šol in ukinitve vseh krščanskih praznikov pa do prepovedi vsake katoliške dobrodelnice organizacije in še marsikaj drugega. Kako bi se na prim. vi počutili, če bi na sam božič morali

TRUPLO potrebuje poštenega oblačila, duša pa zgovornega jezika. Vi skrbite svoje telo lepo oblačiti – ali boste pozabili preskrbeti svoji duši poštenega govorjenja?

TVOJA beseda naj bo nova in mlada, da bo mikavna. Staro resnico omladi z novimi barvami ter ji novo stran odkrij, nov plašč ogrni, naj domišljijo prime, razum prešine in srce ogreje. Vedno besedo mladiti lahko ni, le bistra glava ve vsako reč tako okrasiti, kakor bi ljudem nova bila.

SLOVENSKI besedi je pa tudi duhovnega olja in mazila treba, to je tiste skrivne, znotranje duhovne moči, ki milo oživlja in ogreva naša srca kakor pohlevni dež naše žitno polje in vinske gorice.

NE pikaj in ne lizaj, povej pa vsakemu, kar mu gre, toda po meri in spodobno!

/A.M.Slomšek o našem jeziku/

ROŽ, PODJUNA, ZILA

*Rož, Podjuna, Zila,
venec treh dolin,
moja domovina,
narod moj trpin.*

*Ti družica moja,
dom moj in moj rod,
ko bom truden boja,
bodi mi še grob.*

*Rož, Podjuna, Zila,
nagelj, rožmarin,
v sveti zemlji sniva
tvoj slovenski sin.*

IVAN MIKULA
še kot študent

na delo? Zato menim, da smo kot Slovenci in kot kristjani dolžni drug drugega moralno podpirati, da bomo laže zdržali vse pritiske.

Iz tega razloga tudi Slovenci v matični domovini radi prisluhnemo slovenskim radijskim, občasno pa tudi televizijskim oddajam iz Avstrije, posebno še za krščanske praznike, ker pač takih, zlasti pa verskih in prazničnih oddaj, pri nas nimamo. Lepe praznične oddaje in programi pa nam pomagajo ohranjati stara krščanska izročila.

Kakor vidite, smo tudi mi v matični domovini kakor vi v zamejstvu v težavnem položaju, zato je še toliko bolj potrebno in nujno, da se med seboj podpiramo in si pomagamo, da ohranimo tako sveto vero kakor materin jezik, kakor uči svetniški škof Slomšek: 'Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do prave zveličavne omike.'

Lep pozdrav vsem bralcem kakor tudi uredništvu Nede!je!"

Takó objavljeno pismo, ki je dovolj zgovorno in jasno pove, zakaj sem ga objavil tudi v MISLIH. Bojimo se za narod in njegov obstoj. Vidimo eno nevarnost in ji skušamo odpravo, pa molčimo ob drugi ter hočemo biti slepi in gluhi...

Se vam ne zdi, da bi lahko za narod dosegli mnogo več, če bi bili dosledni?

Znani koroški motiv: Stoletno znamenje ob Baškem jezeru, blizu rojstnega kraja dr. Mikula

Dr. Mikula se je poslovil

V PETEK dne 8. aprila 1988 je sklenil svoje zemeljsko življenje starosta slovenskih dušnih pastirjev v Avstraliji DR. IVAN MIKULA. Zadnji dve leti je preživel že ves betežen v domu za ostarele duhovnike St. John Vianney Villa, Randwick, ki ga oskrbujejo redovnice Little Sisters of the Poor. Ti dve leti sta bili zanj čas preizkušnje: poleg tega, da je veliko trpel ob telesnem hiranju, je zelo pogršel slovenske družbe, s katero je bil tako tesno povezan vseh 36 let svojega dušnopastirskega delovanja v Avstraliji.

Dr. Ivan Mikula je bil rojen 29. oktobra 1904 v Ločah ob Baškem jezeru na Koroškem. Po končani srednji šoli je vstopil v celovško bogoslovje. V tistih letih je tudi pesnikoval in gotovo je ena njegovih najbolj občutenih pesmi "Rož, Podjuna, Zila", ki jo je kasneje uglasbil Pavel Kernjak in je skoraj ponarodela.

Predstojniki so kmalu spoznali Ivanovo nadarjenost, zato so ga poslali na študij v Rim, kjer je bil študent Gregorijanske univerze, stanoval pa je v kolegiju Germaniku. Bil je sošolec poznejšega zagrebškega nadškofa kardinala Stepinca in številnih drugih kasnejših osebnosti v vodstvu Cerkve. V Rimu je promoviral za doktorja filozofije, nato pa je nadaljeval bogoslovne študije in bil 29. junija 1932 v celovški stolnici posvečen v mašnika. Posvetil ga je celovški škof Adam Heftner, pri novi maši v rojstni župniji pa mu je pridigal njegov koroški rojak, ljubljanski mučeniški škof dr. Gregorij Rožman.

Dr. Mikula je najprej kaplanoval v Železni Kapli in v Borovljah, nato je bil šest let župni upravitelj v Slovenjem Plajberku, končno pa je postal župnik v Hodišah ob Vrbskem jezeru. Tu je ostal do leta 1952, ko se je odločil za delo med izseljenci in se odpovedal župniji. Od rodne Koroške se je poslovil 9. avgusta 1952 ter na praznik Marijinega vndbovzetja na ladji "Neptunia" odplul proti Avstraliji. V Sydney je prispela 13. septembra. Določen je bil za West Avstralijo in se je na poti v Perth najprej ustavil med rojaki zlatih rudnikov v Kargoortie. V Zapadni Avstraliji je deloval do leta 1957, ko je na željo p. Bernarda prišel na pomoč v Sydney. Od tu je obiskoval rojake v bližnjih in daljnih naselbinah. Možje in fantje, ki so bili ob gradnji hidrocentrale številno zaposleni v Snowy Mountains, se še hvaležno spominjajo njegovih obiskov. Enako mnoge osamljene slovenske družine, ki živijo daleč od naših središč. Dr. Mikula je bil

pravi "večni popotnik", kot smo ga imenovali. Bil je več na cesti kot doma in razdalje mu niso nič pomenile. Vozil se je z vlakom ali avtobusom, pa tudi na cesti ustavljal vozila, če je bilo bolj priročno, preko krajših razdalj od družine do družine pa so mu radi pomagali rojaki. Glede slovenskih maš se ni hotel vezati na določen spored, kot ga imamo po verskih središčih in rednih obiskih večjih naselbin. Tudi svojih obiskov običajno ni napovedoval. Je pa zato rojake, kamor in kadar je prišel, še bolj presenetil in razveselil. Samo Bog ve, koliko dobrega je dr. Mikula storil med našimi ljudmi s temi svojimi potovanji in obiski, ki so mu počasi črpali moči, četudi tega ni hotel nikoli priznati.

Leta so tekla in dr. Mikula je praznoval svojo zlato mašo. To slovesnost smo imeli pri Sv. Rafaelu v Sydneyu v nedeljo 25. aprila 1982. Za to izredno priliko se je zbralo kar lepo število rojakov od blizu in daleč — hvaležno so hoteli zlatomašniku povrniti za njegove številne in zveste obiske. Pri tej slovesnosti je jubilat sam pridigal, ker je tako sam želel. Povedal je veliko zanimivega iz svojega pestrega življenja. Ob koncu mašne daritve smo se Bogu zahvalili za vse dobro, kar je delil med nas v dolgih letih zlatomašnikovega duhovniškega delovanja. Zadonela je tudi naša priljubljena "Marija skoz' življenje . . ." in poleg Zahvalne pesmi zaključila bogoslužje. Potem smo se zbrali k prijetno domačem pikniku na cerkvenem dvorišču, ob dveh popoldne pa imeli v cerkvi pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim.

Nekaj let kasneje je zlatomašnik dr. Mikula utrpel srčni napad, od katerega se ni več opomogel. Zdravje je stalno nazadovalo. Vendar je še kljub temu veliko

VTISI S TABORA

Kakršne je odnesel s tabora, take nam jih posreduje eden canberrskih gostov.

MLAJŠEMU povojnemu rodu je res nemogoče vedeti, kaj naj pričakuje na prvem slovenskem taboru v Avstraliji. Ko smo se v petek 11. marca zvečer navušeni odpravljali na potovanje, in takih je bilo že več, smo se vsaj nekateri spraševali, kaj bo v ozadju te zgodovinsko tako pomembne besede "tabor". Če smem zopet vplesti mišljenje povojnega begunca: kak "miting" ali celo "piknik" bi mu bila bolj znana beseda. Moj namen ni navajati dogodke ali potek dogajanj, to bodo gotovo v obilni meri prinesli društveni listi in vestniki. Vprašujem se, v koliko je velika naloga, ki so si jo zadali organizatorji prireditve, bila dosežena.

Brez dvoma se je velika požrtvovalnost ljudi opazila takoj, ko smo zavili na stransko pot, proti domu Plance. Tudi prijaznosti in gostoljubja ni manjkalo. Cello opravičevanje za slabo vreme ali kakšno drugo pomankljivost je bilo nepotrebno, saj vemo, da je vreme takšno, kakršno pač je. Hitro in izvrstno postrežen zajtrk nam je takoj dokazal, da je vse v zvestih in skrbnih rokah in da smo prišli na pravo mesto.

Sveta maša v društveni dvorani, ob lepem številu prisotnih, s krasnim ljudskim petjem, pred nadvse okusno pripravljenim oltarjem, je dvigala zanos in pričakovanje. Pridiga patra Bazilija nam je dala vpogled v ta skrivnostni dan, dala tudi dobrih navodil in napotkov — in okrepčani z duhovno hrano smo se napotili na otvoritev, uradno otvoritev tabora.

Ko nit misli prekinjam, se opravičujem. Čestitati želim organizatorjem, da so priredili tabor pod slovensko narodno zastavo, kar morda ni tako važnega zgodovinskega ali kulturnega pomena kot je važno iz notranjih, čustvenih razlogov. Vem, nekateri so napravili poskus, da se izobesijo zastave z zvezdo, češ da so to danes priznani simboli. A slovenska zastava kot narodni simbol je bila izbrana že leta 1848, poznana pa že nekaj desetletij prej, in ostala vsem celo stoletje sprejemljiva brez zvezde. Ko je imela katoliška stran-ka v našem narodu izključno večino, ni skušala vsiliti na zastavo križa, kot se to dela danes z zvezdo. Vendar moramo čestitati društvu Jadran, ker je odlok večine sprejelo in sodelovalo pod zastavo, ki je lahko sprejemljiva vsem Slovencem: v matični domovini, v zamejstvu in po svetu. Lepo predstavljeni narodni plesi, mikavna domača in tudi izvrstna glasba, recitacije in deklamacije — vse je želo naše priznanje. Odlična hrana, dobro organizirano športno tekmovanje, uspešen ples, prav vse je vredno pohvale. Namenoma pa navajam vrhunec dogajanj med zadnjim. Razstave ročnih del, slik in vsega narodnega blaga ter predvsem

nastope pevskih zborov in skupin. Kakšen užitek in zadoščenje! Še kak tak dan si želimo in če Bog da, se bomo zopet odzvali vabilu. Ker pa je znano, da vsak kdor dela, dela tudi napake, sem prihranil taiste za zadnje. Ne zato, da bi grajal, saj je bilo vsega dovolj, da bi lahko le hvalil. Ne grajati, ampak izboljšati je namen mojega pisanja.

Nič se ni omenjalo taborov za časa mojega šolanja v povojni domovini. Prepričan sem, da so na splošno namenili, potek in uspehi taborov malo znani. Vendar ima vsaka prireditve, vsaj imeti bi morala, svoj namen. Res je, na našem taboru se je govorilo o posredovanju naše omike, naše besede mladini. Toda kolikokrat smo zaploskali, kolikokrat smo vihteli klobuke, kolikokrat smo dodajali živio-klice? Kje gromoviti vzkliki in kje končno vzdusje ob spoznanju, da se je nekaj premaknilo, da smo uspeli?

Svečana otvoritev, ki jo je ohladil mrzel dež, nam žal ni dala vrhunca, ki smo ga upravičeno pričakovali. Ni nam dala govornikov: Vošnjaka, Zarnika, Rajiča, Preloga. . . ne Kreka, ne Korošca, niti Kocbeka ali Smoleta. . .

Želel sem sestaviti tak govor, ki bi bil za tako svečanost potreben. Dolg bi moral biti tak govor, učen, predvsem pa dalekoviden. Kdo neki bi ga bral? Tukaj bom nanizal le nekaj misli za tak govor.

Mladina, uči se slovensko, kajti na obzorju je dan, ko bodo tvoji starši želeli videti srečo, kjer si Slovenec jemlje demokracijo in svobodo sam! Nihče jim tega ne bo meril. Hoteli boste z njimi. Prisluhnite mladini v matični domovini, ki je bila izsolana, da jamči prihodnost marksizmu v Sloveniji, a je spregledala in prepoznala laž. Kliče nas k vstaji, zahteva svobodo, zahteva demokracijo, zahteva resnico. Kaže nam pot, kjer si usodo narod kuje sam. Sam, ne v jugoslovenstvu, ne v internacionalizmu.

Ljubimo drugega kot sami sebe, toda ne bolj, le enako druge kot sebe. Naša prva naloga mora biti blaginja lastnega rodu, šele potem smo dolžni dvigniti obzorje. Odpovejmo se materializmu, delajmo za slavo in ugled naroda, žrtvuemo se za našo rast, za rast mladine in našo bodočnost.

Zahtevajmo voditeljev — pogumnih, nazornih, moralnih, vzglednih. Nekaj smo jih že zapazili. Bojan Štih, Spomenka Hribar in drugi v Reviji 57, v Katedri, v Mladini se oglašajo. Da je komunizem v 20. stoletju hujša oblika kot fevdalizem, si je upala natisniti Mladina v Ljubljani, letos 28. januarja. Povejmo to tudi našim valptom in biričem. Še zdaj, ko čivka že vsak

ptič po Sloveniji, da sta za narod jugoslovenstvo in marksizem poguba, nas tukaj bičajo z ambasadorji in konzuli ter nam vsiljujejo JAT in režimsko Matico.

Narod ne rabi izbrancev in izkoriščevalcev. Dovolj je izkoriščevanja brata po komunistu. Domovina, ki ima izvoljence na račun zavrženih, je mačeha. Nihče ne sme imeti predprav, še več, oškodovani morajo biti zaščiteni in zadnje moramo sprejeti v naše vrste. Katerim se je delala in se še dela krivica, ta ista se jim mora popraviti. Nihče naj ne izrablja politike, se dela važnega in vplivnega, ko služi nečloveškemu režimu, ko so istočasno zavrženi, blateni in zapostavljeni naši sobratje, slovenski rodoljubi.

— Takšne naj bi bile misli govornika na taboru. Morda bi nam dale vedeti, da nekateri ne ravnamo prav, toda misli bi bile plodne in sedanje.

Še enkrat čestitke voditeljem tabora. Ker ste sprejeli Spomenico v podporo slovenskim Korošcem, ko ječijo pod nacističnim pritiskom, pa tudi odklonili hlinjenje režimu, ki ni imel nikakršne zasluge pri vaših naporih, ste dokazali, da ste z narodom. Agentom in priganjačem ste pa dokazali, da narod v izseljenstvu posredujevalcev ne rabi.

Avtobus je že čakal, noč se je bližala in zopet smo si stiskali roke in mahali v pozdrav. Morda smo bili prikrajšani za sklepni vrhunec, ki bi nam dal čutiti, da smo dosegli nekaj odločnega, usodnega, vzvišenega za naš narod.

Hvala vsem in za vse. Če kot skupnost nismo dosegli vsega, kar smo želeli — kot posamezniki smo vsekakor odšli zadovoljni.

CVETKO FALEŽ

Viktorijski minister za etnične zadeve Peter Spyker govori na Taboru

S TABORA v Melbournu je bilo v podporo našim zamejskim bratom in sestram na Koroškem, ki prav zdaj vodijo borbo za svoje pravice glede šolstva, poslano avstrijskim oblastem protestno sporočilo. V slovenščini se glasi:

*Bundeskanzler
Dr. Franz Vranitzky,
Ballhauspl. 2, Vienna 1014, Austria*

*Spoštovani gospod zvezni kancler!
Avstralski Slovenci se pridružujemo upravičenim željam Koroških Slovencev, da se ne uvedejo jezikovno ločene šole.
Apeliramo na Vas, gospod kancler, da v interesu mirnega ter uspešnega sožitja obeh narodnosti zavrnete ali spremenite predlagano šolsko reformo tako, da bo ostal pouk dvojezičen.*

Melbourne, 16. marca 1988.

*Z globokim spoštovanjem —
Peter Mandelj, predsednik*

Del
udeležencev
Tabora,
zbran
pred
odrom
na prostem

SLOVESNA IZJAVA

prvega SLOVENSKEGA TABORA V AVSTRALIJI

Predstavniki slovenskih društev ter slovenski kulturni delavci v Avstraliji, zbrani na prvem Slovenskem taboru v Avstraliji, na zemljišču Slovenskega društva "Planica – Springvale" v Melbournu, Victoria, na 12. in 13. marca 1988, izjavljamo sledeče:

Avstralski Slovenci, ki smo se v velikem številu zbrali v Melbournu, se pridružujemo vsem onim prebivalcem Avstralije, ki se letos s ponosom spominjajo dogodka pred 200 leti, ko se je s prihodom Evropejcev na ta kontinent postavil temeljni kamen nove avstralske skupnosti, kateri pripadamo tudi mi – avstralski Slovenci.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo v tej prisvojeni domovini v veliki meri dosegli to, kar smo iskali: zadovoljivo raven življenja, ki je možna le v okviru svobodnega udejstvovanja na ekonomskem, socialnem, narodnostno-kulturnem in političnem polju. Skupaj z ostalimi etničnimi skupnostmi nam je dana možnost, da naše slovenske tradicije neovirano razvijamo v okviru multikulturnega ustroja Avstralije.

Kljub temu, da sta naša lojalnost do Avstralije in zavest, da smo enakopravni del njenega prebivalstva, neovrgljivi dejstva, smo čustveno še vedno povezani z vsem, kar je slovenskega. Prav zato so naša društva sklenila, da bodo še bolj temeljito sodelovala z namenom, da s skupnim udejstvovanjem poudarimo in utrdimo samostojno slovensko prisotnost v multikulturnem mozaiku Avstralije.

Istočasno vabimo rojake, kjerkoli se nahajajo v svetu, da z medsebojnim razumevanjem in zaupanjem premostijo vrzeli, ki jih morda še dele, ter vskladijo vse svoje delovanje v smer, ki bi zagotovila Sloveniji v svetu pripadajočo ji identiteto.

Slovenski narod se je od svojega prvega množičnega nastopa na taboru v Ljutomeru, katerega 120-letnico proslavljamo danes v Avstraliji, s svojo pridnostjo in delovno zmožnostjo ter s svojimi kulturnimi in športnimi uspehi postavil v vrsto drugih razvitih narodov.

Toda navzlic temu je ime "Slovenija" v svetovni javnosti nezadostno poznano in upoštevano. Še vse preveč se Slovenija istoveti samo kot del Balkana in Jugoslavije. Celo v naši rodni domovini morajo Slovenci neprestano paziti, da obdrže vrednote, ki so si jih s težkimi žrtvami pridobili v zadnjih stoddvajsetih letih in ki jim po vseh naravnih zakonih pripadajo.

Mi Slovenci v zdomstvu in zamejstvu smo dolžni doprinesiti svoj delež k prizadevanju za utrditev slovenskega imena. Zato se slovenska društva v Avstraliji povezujemo v skupnem delu za ohranitev naših tradicij in običajev ter slovenskega jezika in kulture.

Pozivamo vse rojake po svetu, da uberejo isto pot, tako da bo prišlo do dejstva, ko bomo z enim glasom govorili in skupno delovali v splošno korist slovenstva.

V dveh stoletjih...

Začetek in rast katoliške Cerkve
v Avstraliji

Pripoveduje
P. CIRIL

DAN 26. januarja 1988 je bil v Avstraliji prazničen dan, kot že dolgo ne. Ljudstvo pete celine je ob pravljičnem prihodu velikih jadrnic v sydneyski zaliv podživljalo dogodke izpred dvestotih let, ko je 26. januarja 1788 kapitan Arthur Phillip v Sydney Cove zasadił drog in razobesil angleško zastavo. Tako je ustanovil novo angleško kolonijo, ki jo je imenoval Novi Južni Wales, sam pa postal njen prvi guverner.

Toda ta najstarejša celina ima v resnici tudi več zgodovine. Že 40. 000 let jo naseljujejo Aborigeni, ki naj bi prišli sem z otokov Tihega oceana. Za angleški prihod v ta kos sveta ima seveda največ zaslug kapitan James Cook, ki se je s svojo ladjo Endeavour odpravil na iskanje "Velike južne dežele". In res, 19. aprila 1770 je zasidral svojo ladjo naj najbolj vzhodni točki današnje Viktorije, ki jo je Cook poimenoval Point Hicks. Dne 28. aprila istega leta je kapitan Cook pristal v Botany Bay-u.

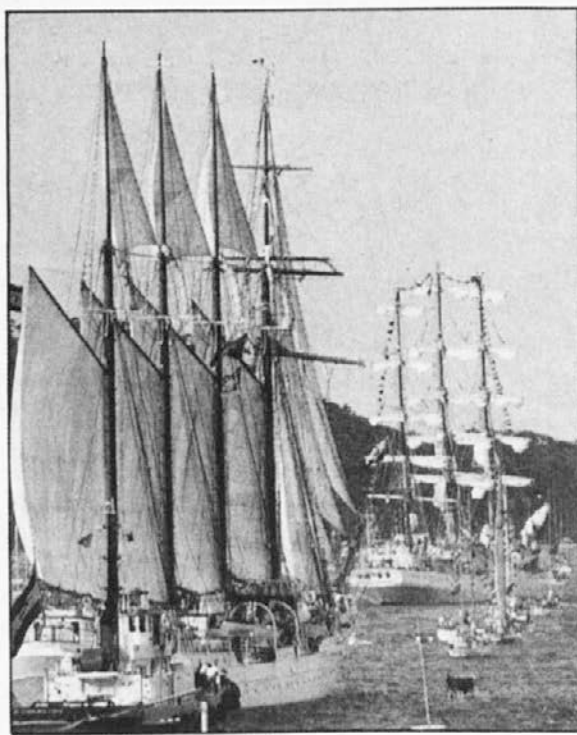
A Terra Australis — Južna dežela je imela že pred

Cookom obiske iz Evrope. Prvi Evropejec, ki je stopil na to celino, je bila kapitan Willem Jansz: z ladjo Duyfken (Golobček) je marca leta 1606 pristal na zahodni obali polotoka Cape York. Zaradi napada divjakov, kakor je imenoval Aborigene, ki so mu ubili devet mož posadke, je zapustil kopno. Toda čez dvanajst let je z ladjo Mauritius spet zajadril in pristal na severu West Cape polotoka. Za njim je to Južno deželo obiskalo še več nizozemskih ekspedicij, celini pa so dali ime Nova Holandija. Tako jo v svojih zapisih imenuje tudi kapitan Cook.

Toda za to daljno zemljo, "za katero ve samo Bog, ali je otok ali celina" (tako je zapisal kapitan Haevick Claeszoon leta 1618 na ladji Zeewolf), se v Evropi niso zanimali. Za Angleže je postala zanimiva po končani Cookovi odisejaji — zanimiva kot nova kolonija, v katero so začeli pošiljati kaznjence. In prvih 750 kaznjencev je prišlo iz Anglije v to deželo januarja 1788 z enajstimi ladjami, ki jim je poveljeval kapitan Arthur Phillip. Približna ocena pravi, da je bil vsaki deseti kaznjencec katoliške vere, pol teh je izhajalo iz Irske.

Prva služba božja za vse je bila v nedeljo 3. februarja 1788, ko je anglikanski duhovnik Richard Johnson pridigal pod velikim drevesom, na mestu, kjer je danes križišče Hunter, Bligh in Castlereagh cest v Sydneyu. Izbral je 115. psalm: "Zaupal sem v Gospoda, ko sem bil v največji stiski, tudi ko sem rekel v svojem strahu: Vsak človek me lahko prevara. Kaj naj povem Gospodu za vse dobro, kar mi je storil?" Nekateri so se že takrat spraševali, če ne bi bil bolj primeren četrti verz 136. psalma: "Kako naj bi peli Gospodovo pesem v tuji deželi?" Tudi sam duhovnik Johnson je tako čutil, toda ni se predal čustvom. Od vlade skoraj ni bilo nikakršne pomoči. Leta 1791 se je srečal s katoliškim duhovnikom, ki je obiskal Sydney s španskimi ladjami. Ta se je čudil, da kolonija, majhna in Bogu za hrbtom, nima cerkve. "Katoličani", je dejal duhovnik Johnsonu, "bi si zadali kot prvo nalogo gradnjo cerkve." Prav to srečanje s katoliškim duhovnikom je ministra Richarda Johnsona opogumilo, da je sam na svoje stroške zgradil prvo kapelo.

Prizor z dneva, o katerem govori začetek našega članka: vrsta ladij na jadra prihaja v zaliv Sydneya

Tale spomenik v Sydneyu, na križišču treh cest: Hunter, Bligh in Castlereagh, nam še danes kaže kraj, kjer je bilo pred 200 leti prvo bogoslužje na avstralski celini. Drevesa pa seveda ni več . . .

A kaznjenci so mu jo zažgali v znamenje protesta, ker so bili cerkveni shodi obvezni. Vendar je Johnson v tem trdem in težkem Gospodovem kamnolomu vztrajal do leta 1800, ko se je s svojo družino vrnil v Anglijo. Umrli je 13. marca 1827, star 74 let.

Katoliški kaznjenci, ki so bili pri Jahnsnsonovi prvi službi božji, niso hoteli biti povsem odvisni od njega kot anglikanskega ministra. Kajti s seboj so takorekoč s svojo prtljago prinesli vero, ki je bila še kako irsko obarvana: tradicionalna vernost, družinska pobožnost in nekaj magije, prepletene s keltsko mitologijo. Tako so nekaj desetletij ohranjali vernost brez duhovnika. Mornariški zdravnik Peter Cunningham, ki je petkrat spremljal kaznjence iz Anglije v Sydney, je zapisal, da je prava znamenja vernosti videl le pri katoliških kaznjencih. Ti so molili, se križali, nekateri so imeli s seboj molitvenike in rožne vence. Molitveniki, ki so jim jih dali na pot duhovniki, so postali pomembna stvar v njihovem verskem življenju: v daljni divjini so jim bili duhovnik, oltar in žrtev – je zapisal nek opazovalec. Ob nedeljah so se verniki sestajali in skupno molili.

V prvih letih obstoja Zahodne Avstralije je živel v bližini naselja Albany irski katoličan Lawrence Mooney. Zelo je trpel, ker na tisoče milj naokrog ni bilo duhovnika. Zato se je vsako nedeljo povzpel na vrh hriba Mount Clarence in je tam zmolil rožni venec ter prosil Boga za milost svete maše. Poklonil se je proti zahodu in se v duhu združil s katoličani Irske, ki so imeli mašo.

Ker ni bilo katoliških duhovnikov, so se našli nekateri laiki, ki so poskrbeli za duhovno vodstvo vernikov. Na Norfolk Island-u je bil med kaznjenci nekdanji semeniščnik in je postal neke vrste katehet. V Sydneyu je kamnosek James Dempsey, karmeličanski tretjerednik, z molitvijo spremljal umirajoče. Ob nedeljah popoldne so se zbirali in prepevali večernice.

Katoliška Cerkev v Avstraliji je bila torej v svojem začetku popolnoma laična, sestavljena – kot bi rekli danes – iz malih občestev. Zaživela pa je in se razcvetela, ker so bile te skupine molitvena občestva.

Zadnje štetje prebivalstva nam prinaša podatek, da je katoliška Cerkev v Avstraliji najštevilnejša verska skupnost. Iz skromnega semena a čvrstih korenin je polagoma zrastle mogočno drevo . . .

/Nadaljevanje sledi/

Korak naprej

Z. H.

NAČRT melbournskega verskega središča, zgraditi na prostornem zemljišču poleg naše cerkvice sv. Cirila in Metoda v Kew Dom počitka – imenoval se bo **DOM MATERE ROMANE** po pokojni m. Romani, ki je pripeljala sestre v Avstralijo – se je premaknil spet za korak naprej.

Končno je bila odobrena prošnja na davčni urad (The Commissioner for Taxation), ki jo je temeljito pripravil g. Marko Zitterschlager, eden požrtvovalnih sodelavcev za uresničitev zamisli Doma počitka. Vsi denarni darovi v naš Sklad so priznani kot izdatki, ki se smejo odbiti od obdavčenih dohodkov darovalca. S to odobritvijo bo mogel vsak darovalec dveh dolarjev in več zmanjšati končni znesek svojih dohodkov, na katerega se računa njegov letni davek. Za vsakih 100 dolarjev, podarjenih za naš Dom počitka, se bo darovalec davek znižal za najmanj 31 dolarjev, ali 41, ali pa celo za 50 dolarjev – z ozirom na to, v katero davčno skupino pripada. Čim večji bi bil darovalec davek, tem več se mu bo znižal, ko bo lahko od dohodka odbil celotni dar Domu počitka.

Odobritev davčnega urada ne pomeni samo priznanje o pomembnosti in potrebi našega zasnutka, temveč poleg neposredne tudi posredno denarno podporo za uresničitev naših načrtov. Neposredna podpora, ki jo bo nakazal Department of Community Services and Health, je omejena na 660.000 dolarjev in bo izplačana v naš Sklad za gradnjo Doma počitka, čim bomo mogli dokazati, da imamo dovolj lastnih sredstev, ki jih od nas pričakuje država. Po pravilih oblasti – in te odločajo s sto predpisi, kakšna mora biti stavba in kaj mora vsebovati – nam manjka še okrog 300.000 dolarjev (del tega so lahko podpisane obljube resnih darovalcev) lastnih nabirk, da nam pripada tudi državna podpora in končno dovoljenje za začetek zidave. – Posredno podporo pa bodo prejeli darovalci sami v obliki zmanjšanih davčnih bremen. Ta posredna podpora ni omejena. Čim večja je radodarnost in požrtvovalnost naših darovalcev, tem večji bo delež posredne podpore, s katero tudi država prizna njihovo žrtev v korist in dobro slovenski skupnosti.

Kot že omenjeno, bo naš Dom počitka uradno imenovan MOTHER ROMANA HOME – DOM MATERE ROMANE – v spomin pokojni m. Romani Toplak, ki se je kljub svoji lepi starosti blizu 80 let

odločila priti med Slovence v Avstralijo ter je s seboj pripeljala prvo skupino sester. Frančiškanke Brezmadežne od takrat že nad dvajset let darujejo svoje moči in talente za dobro naše slovenske skupnosti.

Dom počitka bo v ponos vsem Slovencem, ki kljub svoji številčni majhnosti so bogati v svoji požrtvovalnosti.

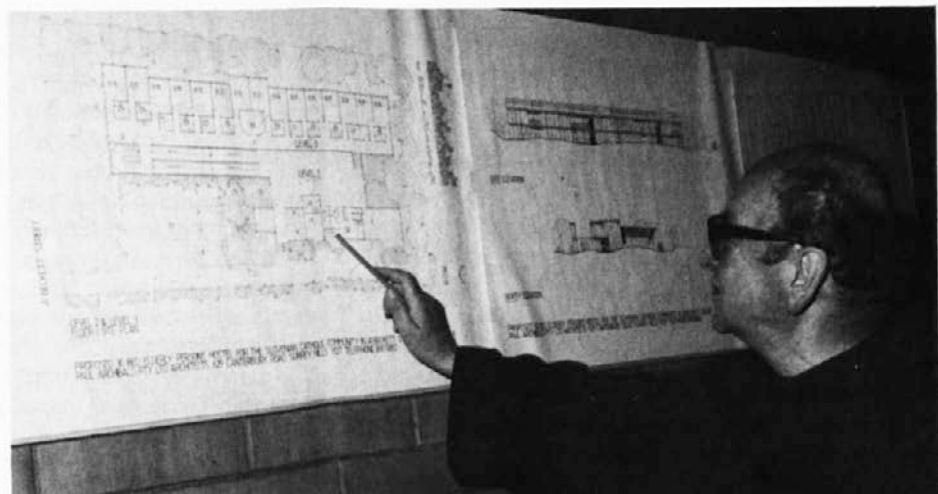
Grabbene načrte za Dom počitka je po naših željah in seveda predpisih oblasti izdelal Paul Archibald, priznani arhitekt za domove te vrste. Naš Dom bo imel trideset poedinih sob, da bo zasebnost stanovalcev čimbolj zagotovljena. Petnajst sob bo v pritličju, petnajst v prvem nadstropju. Na vsaki dve sobi pride zasebna kopalnica s straniščem. V primeru zakonskega para jima bo ena soba služila za spalnico, druga bo preurejena v zasebno dnevno sobo. Jedilnica, ki bo služila tudi kot glavna dnevna soba, se bo nahajala v mezzaninu, ki je bil omogočen zaradi rahlo dvigajočega se zemljišča. Pritličje bo imelo poleg moderne kuhinje za vso oskrbo ter sobe za administracijo tudi ostale predpisane prostore za udobno skupno življenje in dodanih bo nekaj rekreacijskih koticov za razgovor, igranje namiznih iger ter pripravo kave oz. čaja. Položniku (rampi), ki bo poleg stopnic in dvigala (tega zahtevajo oblasti, četudi se nam za tako malo višino ne zdi potreben) povezavala vse ravni doma, je arhitekt posvetil posebno pozornost. Strokovnost arhitekta se bo zaznala tudi v njegovi izrabi zunanje svetlobe, ki bo napravila notranjost prijetno.

Poslopje samo bo krilo 40 odstotkov zemljišča, da tako ni prekoračena od občine predpisana meja, ki je 43 odstotkov. Okrog poslopja bo obilo zelenja in seveda predpisani prostor za gotovo število avtomobilov.

Prepričan sem, da si kljub moji pomanjkljivosti strokovnega opisovanja lahko zamislite, kako privlačen, ugoden in domač bo Dom m. Romane vsem, katere bodo leta, zdravje ali pa samota pripeljali v njega zavetje.

Po uradnih poročilih bo samo v Viktoriji leta 1991 (torej že čez tri leta!) 519.000 prebivalcev v starosti preko 65 let in njihovo število bo rastlo iz leta v leto. Trenutno ima Viktorija na razpolago približno 34000 postelj za ostarele in onemogle, katere oskrbujejo država, zasebna podjetja in pa razne verske ter druge prostovoljne ustanove. Povprečne cene za tedensko oskrbo se gibajo med 115 do 240 dolarjev, so pa seveda tudi privatna podjetja, kjer bogati izbranci plačujejo po 750 ali celo 875 dolarjev teden

Od vsakega izmed nas zavisi, da ne bomo ostali samo pri načrtih. Strnimo vse svoje sile, pa bodo lepi načrti kmalu za nas oživelil . . .

sko. V mnogih teh domov so posamezne sobe redkost — nadomeščene so s skupnimi spalnicami, ki imajo do deset postelj. Preskrba, često kljub visoki ceni, mnogokrat ni zadostna.

Bojim se, da prej ali slej pride tudi marsikdo izmed nas na vrsto, bodisi ker ostane sam, bodisi ker kljub ljubezni in pripravljenosti domačih ni mogoče posvetiti celega dne potrebam enega. Zavest, da se bomo v takem primeru lahko obrnili na slovenski Dom počitka, kjer bo domače osebe v duhu m. Romane in v krščanski ljubezni skušalo za naše razmere primerno plačilo olepšati in olajšati večer našega življenja, nam že zdaj odvali kamen skrbi z naših src in src naših dragih, ki se čutijo odgovorne za nas.

Uresničitev našega Doma počitka — čeprav si moramo še zagotoviti gradbeno odobrenje mestnega odbora Kew (ta proces je ravno zdaj v teku) —

vendarle zavisi samo od nas. Mislim, da je naša narodna dolžnost, da posnemamo slovenske dobrotnike v bližnji preteklosti: Na treh krajih Melbourne, kakor v Geelongu in pri društvu Albury-Wodonga, so zrastle res lepi Slovenski domovi. Viktorijsko versko središče je dobilo cerkev sv. Cirila in Metoda in dvorano z darovi ter prostovoljnim delom. Z akcijo za Dom počitka so nam dobrotniki doslej omogočili — ne da bi pri tem imeli davčno korist — izplačati zemljišče in vse dosedanje stroške, pa še prihraniti že okrog 700.000 dolarjev gotovine za gradnjo. Potrudimo se za vsoto, ki jo oblasti še pričakujejo od nas, da si tako zagotovimo tudi državno podporo pri naši prepotrebni zamisli!

Dragi rojaki, DOM MATERE ROMANE bo naš dom — uresničimo si ga čimpreje!

Mother Romana Home SLOVENSKI DOM POČITKA

Odbor bodočega DOMA POČITKA je pripravil SREČOLOV, katerega glavni dobitek bo A V T O . Srečke po pet dolarjev so na razpolago. Poskusite srečo! Nagrajenec bo izžreban na nedeljo 3. julija 1988 v dvorani našega središča v Kew.

Win a New Toyota Corolla

Hatchback C.S. Manual
1300 Sedan

Value Including
On Road Cost \$14,960

Vehicle Supplied by

TICKETS \$5.00 EACH

10,000 Tickets numbered 00001 to 10,000 to be issued.
Consent No. C4194 of Raffle & Bingo Permits Board given on 6/4/88 for sale of Tickets in Victoria between 3rd May 1988 to 3rd July 1988. Raffle drawn on 3rd July 1988 at St. Cyril & Methodius Church Hall, 19 A Beckett Street, Kew at 1.00 p.m.

Results published in Melbourne "Sun" 5/7/88

Sv. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 9874

+ Sydneyčani se norčujejo, da imamo v Melbourne trikrat na dan slabo vreme. Za letošnjo veliko noč se je pa le zasukalo: tam kar dva tedna ali še več dež, mi pa vse praznike in še zdaj krasne dneve. Pravo indijansko poletje, kot smo rekli v Ameriki. Zato je bilo tudi velikonočno bogoslužje zelo dobro obiskano in maše na prostem – tako na cvetno nedeljo kot vigilna na velikosobotni večer ter praznična v velikonočnem jutru – res nekaj doživetega. Spovedovanja je bilo kar precej, obhajil zelo veliko. Hvala vsem, ki ste se za praznike potrudili v Kew tudi od daleč, in posebej vsem, ki ste kakor koli nudili sodelovanje pri pripravah in pri bogoslužju. Seveda smo imeli na veliko soboto zvečer tudi vstajensko procesijo – res preprosto, a vendar domačo, ki nas je lahko toplo spomnila na procesije daljnih let v rodnem kraju. In tudi krst smo imeli med bogoslužjem: sedanji predsednik SDM je krščeval svojega prvorojenca, ostali pa smo se ob tem Bogu zahvalili za naš lastni krst.

+ Velikonočne darilne kuvertice še prihajajo. Doslej se jih je vrnilo 417 s skupno vsoto 7,547.10 dolarjev v podporo in vzdrževanje našega verskega središča. Bog povrni vsem darovalcem!

+ O Slovenskem taboru, ki ga je priredil Svet viktorijskih slovenskih društev na Planici 12. in 13. marca, lahko berete drugje. Tudi pismo avstrijskemu kanclerju za našo Koroško in Slovensna izjava tabora sta v tej številki. Škoda, da sestavljalci Slovensne izjave med polji svobodnega udejstvovanja niso omenili tudi verskega, ki ni nič manj važen kot so ostale človekove pravice. Zahvalim pa naj se tu prirediteljem, da so versko središče povabili za bogoslužje in tako na soboto dopoldne z mašo v dvorani Planice pričeli taborski spored. Najmanj 500 rojakov se je zbralo pred lepo okrašenim odrom z oltarjem in lepo so sodelovali, tudi z ljudskim petjem. Nabirke nisem pričakoval, a prireditelji so jo sami pripravili. Zbrano lepo vsoto 503.10 dolarjev sem z veseljem vpisal v Sklad bodoče-

ga Doma počitka. Bog povrni vsem!

+ O delu za naš Dom počitka m. Romane lahko berete drugje v tej številki. Tu naj omenim, da smo načrte predložili občini Kew, zdaj pa čakamo, da pride naša zadeva na sejo mestnih odbornikov. Vemo, da je že tudi nekaj protestov sosedov, ki so zlasti v Kew žal precej samoljubni in glasni, pa tudi vplivni. Težko bi rekli, da nam lahko preprečijo zidavo, lahko pa seveda našo stvar brez potrebe zavlečejo. Mi pa bi radi čim prej začeli. Vsekakor našo zadevo priporočam vsem v molitev, pa tudi izrekam resno prošnjo po finančni pomoči, o kateri razglablja tudi članek. Vsi darovi se smejo odbiti od letnih davčnih dohodkov, kar bo marsikomu lahko pomagalo pri zmanjšanju davka.

Naj tu omenim tudi srečolov avtomobila, za katerega se je okorajzil naš odbor Doma počitka. Sodelujte z nakupom srečk – morda pa prav tebe čaka avto! – in tudi z njih prodajo. Tudi Avstranci in člani drugih narodnosti radi poskušajo srečo. Če se vsi potrudimo, bo s srečolovom naš Sklad pridobil lepo vsoto.

+ V Marijinem mesecu maju bomo združili šmarnice z vsemi nedeljskimi mašami, čez teden pa jih bomo sproti oznanjali vsako nedeljo. Brali bomo isto šmarnico berilo kot ga berejo doma. – Večerna maša bo na prvi petek (6. maja), na praznik vnebohoda (četrtak 12. maja) in na torek 24. maja, ko obhajamo praznik Marije Pomagaj. Ne pozabite na predvečer tega dne prižgati doma svečko Mariji v čast ter zmoliti družinsko molitev za naš narod!

+ Društvo sv. Eme je priredilo velikonočni srečolov (dobitki: košara velikonočnih dobrot, šunka in seveda vinska kapljica), za cvetno nedeljo pa je prodajalo butarice, ki so jih članice z našimi sestrami napravile v petek pred nedeljo. Lepe so bile in hitro jih je tudi zmanjkalo. Za tretjo nedeljo v maju pa Društvo sv. Eme pripravlja piknik, ki se bo pričel takoj po deseti maši. Pravijo, da jedat in pijače ne bo zmanjkalo, pa še kaj bo ostalo za nameček in dobro voljo. Igral nam bo ansambel "Večerni zvon", kar pomeni, da se bo dalo tudi zavrteti. Pridite, vsi ste iskreno vabljeni!

+ V teh dneh sta med nami na obisku pri sestrah generalna predstojnica kongregacije frančiškank Brezmadežne, m. Sieglinda Holler iz Graza v Avstriji, a po rodu iz Brazilije, iz Slovenije pa m. privincialka Alma Pukl. Prišli sta v soboto 9. aprila skupno s s. Francko Žizek, novo moč za naše sydneyjsko versko središče. Vsem trem izrekamo tudi mi iskreno dobrodošlico!

+ Dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa, sta si v naši cerkvi obljubila zvestobo Marjan Koroša iz Wantirna South, ter Tatjana Klančič iz East Burwooda. Marjana sem krstil v Elsternweeku, nevesto pa v naši kapeli,

nekaj let prej pa tudi poročil njune starše. (Kako bi se ob tem tipkanju ne spomnil, da se zares že staram!) Isti dan – 19. marca – je bila tudi poroka v cerkvi sv. Klare, Thomastown: **Adolf Samsa**, sin tamkajšnje slovenske družine, je dobil za življenjsko družico **Heather Jane Cockerell** iz Marysville.

Dne 16. aprila pa sta se v cerkvi Marije vedne pomoči v Braybrook poročila **Majda Suzana Špacapan** in **Robert Hartman**. Ženin je po starših nemškega rodu in je pred poroko sprejel katoliško vero, nevesta pa je iz naše znane družine ter je vsa mlada leta preživela v raznih aktivnostih mladine našega središča.

Mladim parom vse dobre želje na skupno pot!

+ Krste moramo prihraniti za prihodnjic, ker imamo žal pokojnih spet vse predolgo vrsto:

V torek 15. marca je umrl v svojem avtu, zadet od srčne kapi, **VINCENC WEST (KLANŠEK)**. Pokojnik je bil rojen 19. marca 1926, Boštanj ob Savi. V Avstralijo je prišel z mamo in dvema bratoma. Poročil se je z Dietrich, nemškega rodu, pred štiridesetimi leti. Pogreb je bil v četrtek 17. marca na pokopališču v Altono, kjer je bilo njegovo truplo upepeljeno.

V nedeljo 20. marca se je **ANTONIJA ROVTAR** z družino sina Srečka udeležila maše v farni cerkvi v Belgrave, ker je sinova hčerka prejela prvo sveto obhajilo. Tudi stara mama je šla k obhajilu, a ko se je vrnila na svoje mesto, se je zgrudila mrtva, zadeta od srčne kapi. Kako lepa smrt za kristjana! Nima vsakdo srčne kapi. Da umre v cerkvi in po prejemu obhajila. Iz iste cerkve smo pokojnico v četrtek 24. marca po pogrebni maši spremili na pokopališče v Gembrook. Antonija je bila rojena Tomšič dne 22. aprila 1916, Bač v knežiški fari. V Avstralijo je prišla z možem Davornom in dvema otrokoma leta 1959 na "Toscani". Nekaj časa so hišnikovali v prvem Slovenskem domu v Brunswicku. Pokojnica je bila ves čas precej bolehnja in je imela hudo domotožje. Zadnja leta je živela kot upokojenka sama zase, pogrešala je družbo, obenem pa ni rada zahajala vanjo. Bog jo je na tako lep način rešil osamelosti večera življenja, ki jo je tako skrbel.

Dne 23. marca je v bolnišnici v West Footscray zaključil svoje življenje **LUDVIK MARCOLA**, ki je s svojima dvema sinovoma živel v Moonee Ponds. Pokojnik je bil rojen 3. avgusta 1927, Sv. Helena pri Tolminu. Očetovo ime je Miha, matere pa Marija r. Čušin. Že delj časa je bolehal in bil predčasno upokojen. Rožni venec ob krsti smo imeli v torek 29. marca zvečer, pogrebno mašo pa naslednji dan. Sledil je pogreb na keilorsko pokopališče.

V 84 letu starosti je v Geelongu, na domu svoje hčerke Marice v Belmontu, dne 26. marca v Gospodu mirno zaspala **MARIJA NEKREP**. Že dolge mesece, odkar jo je zadela kap, se ni več zavedla ter je bila po-

polnoma odvisna od drugih. Občudovali smo hčerko, ki se ji je do zadnjega popolnoma posvetila. Pokojnica je bila rojena 16. junija 1903 v Sattlerjevi družini v Radencih. Poročila se je v Guštanju. S Francem sta imela sedem otrok, od katerih je ena hčerka pokojna, od ostalih pa jih je pet v Avstraliji. Marija je prišla za možem v Nemčijo, leta 1956 pa tudi v Avstralijo, kjer smo jo pokopali leta 1968. Molitev rožnega venca na predvečer, kakor pogrebno mašo 29. marca smo imeli v cerkvi sv. Družine, kjer se je tako rada udeleževala slovenskih maš, dokler je bila še pri moči. Pokopali smo jo v grob pokojnega moža, ki je na Eastern Cemetery. Hvaležen sem hčerki, da je izpolnila mami-no željo, naj bi dali namesto rož na grob raje v Sklad našega Doma počitka. V spomin pokojnice smo dobili lepo vsoto nad 500 dolarjev – rože, ki ne minejo.

ŠTEFAN TRATNJEK se je v ponedeljek 28. marca od svoje družine v Northcote vrnil v Plenty Hospital, kjer je bil – obolel na živcih – že dolga leta, se ni najbolje počutil. Sel je v posteljo, kjer pa ga je kmalu zadela srčna kap. Pokojnik je bil rojen 16. septembra 1941 v Gomilicah v Prekmurju. Leta 1960 je odšel preko meje, iz Avstrije pa naslednje leto v letalom v Avstralijo. Najprej je bil v Baragovem domu. Kasneje je imel s prijateljem avtomobilsko nesrečo, ki mu je zapustila živčni zlom, od katerega se ni več opomogel. Poročil se je z Marijo grškega rodu, pa je morala največ sama poskrbeti za sina in hčerko, da sta se izšolala in dorasla. Vsa leta sem občudoval njeno zvestobo bolnemu možu: odločno je odklanjala ločitev, v katero so jo naravnost silili Štefanovi zdravniki. Ob njegovi krsti smo v naši cerkvi v torek po veliki noči zmolili rožni venec, po pogrebni maši naslednji dan pa je bil pogreb na pokopališču Preston.

V Geelongu je umrl **LOVRO ŽITKO**, v soboto 9. aprila zjutraj zadet od srčne kapi. Rojen je bil 9. avgusta 1909, Selce pri Pivki. Poročil se je s Frančiško Dekleva, vdovo Tomšič iz Ilirske Bistrice. Družina je preko italijanskih taborišč prišla v Avstralijo leta 1959. Najprej so bili v Ballaratu, nato pa vsa leta v Geelongu. Rožni venec je bil v ponedeljek zvečer v cerkvi sv. Tomaža, Norlane, pogreb pa naslednji dan (12. aprila) na Western Cemetery.

Vse drage pokojne priporočimo božjemu usmiljenju, njih dragim pa naše iskreno sožalje ob bolečini slovesa!

IZPOD TRIGLAVA

KONČNO so se le pričela dela, ki bodo razširila cesto na SVETO GORO pri Gorici in bo naše znamenito svetišče Matere božje romarjem lažje dostopno. Bil je res že skrajni čas, saj je bil dostop na vrh Skalnice že tak, da skoraj pešec ni mogel več varno po cesti, kaj šele vozilo. Cestni delavci izravnavajo zlasti ostre ovinke. Ko bo cesta zravnana in razširjena ter serpentine razstreljene, jo bodo delavci zalili tudi z asfaltom.

Tudi ta prepotrebna cestna dela spadajo v okvir priprav na visoki jubilej svetogorskih Marijinih prikazovanj, ki se bo začel na veliki šmaren letos, zaključil pa v letu 1990. V spominskih knjigah svetogorskega svetišča je zapisano, da je v letu 1539 Marija naročila pastirici Urški iz Grgarja, naj ji "ljudstvo tukaj hišo zida in milosti prosi". Verniki so naročilo tudi uresničili in že naslednje leto pričeli z zidavo prve cerkve. Ko je to uničil cesar Jožef II., je 1793 zrastle na svetogorskem vrhu nova, katero je uničila prva svetovna vojna. Sedanje svetišče je zrastle v letih 1924-29 in privablja k Mariji poleg Slovencev tudi Italijane in Furlane. Ob pripravah na 450-letnico božja Mati vabi dobra srca v vrsto darovalcev za dela na cesti, ki vodi do njenega mogočnega prestola na vrhu gore.

KOROŠKI KULTURNI DNEVI, imenovani "Slovenci v Avstriji", so se pričeli v ljubljanskem Cankarjevem domu 17. marca. Njih vsebina so bili pogovori, razstave, koncerti in otroške matinee. Sklepna prireditelja "Ponižani in razžaljeni" je bila na predvečer tihe nedelje (19. marca), koncert 22 pesmi zatiranih narodov, ki je bil — po zapisku kritika: "ganljiv pasijon, trpeči Kristusov obraz včeraj in danes in hkrati znamenje edinstvene kulturne prizadevnosti mladih pevcev iz Šentjakoba v Rožu", v naši zamejski Koroški.

Koroški Slovenci v državi Avstriji doživljajo v našem času nov val državnih ukrepov, ki naj bi jim izpodnesel tla in s separatnim šolstvom zadal novo rano v vedno šibkejšo narodno telo. Tudi avstralski Slovenci smo se pridružili ostalim rojakom po svetu s svojim protestnim pismom na avstrijske vladne oblasti. Žal državno vodstvo v matični deželi in Jugoslaviji kaj malo podpira naše zamejske rojake pri njihovem boju za osnovne človekove pravice.

V LJUBLJANSKEM "DELU" smo brali 1. marca letos tole zanimivo ugotovitev: "Po neki sociološki analizi je položaj Zvezde komunistov v družbi trikrat protisloven: ZK je ključni dejavnik političnega sistema, hkrati pa tudi kritik njegovega delovanja; v družbi

pomeni manjšino, obenem pa si stalno prizadeva, da bi izražala težnje večine; izreka se proti kakršnemu-koli monopolu v družbi, čeprav je njen vodilni položaj opredeljen celo z ustavo."

LJUBLJANSKI "TELEKS" pa 28. januarja letos poroča tole: "DANAS je objavil rezultate raziskave o položaju, zavesti in obnašanju mlade generacije Jugoslavije. Od 6660 vprašanih jih je 3581 (to bi bilo v odstotkih 53,76 — naša op.) povedalo, da nočejo biti člani ZK. 57% pa jih ne ve, zakaj bi sploh postali člani; v Sloveniji (jih ne ve) 85%.

Če je res, da prihodnost partije sloni na mladih, potem ji slabo kaže!"

LETOŠNJA turistična sezona v Postojni bo v znamenju 170-letnice odkritja Postojnske jame, ki danes slovi po vsem svetu in privablja vedno nove obiskovalce od vsepovsod. Računajo, da bo jama letos obiskalo od 850 do 900 tisoč turistov. Letos bo začetek sezone bogatejši tudi za vrsto novih turističnih objektov in za lepo urejeno okolico, ki bo vse bolj privlačila kot pa je lani in prejšnja leta.

V SLOVENIJI je bilo ob koncu preteklega leta v družbenem in zasebnem sektorju zaposlenih 870.400 ljudi, kar je 1,3 odstotka več kot leto poprej. Nezaposlenih je bilo nekaj nad 17.000 ljudi, kar je bilo 5,4 odstotka več kot pa v enakem obdobju leta 1986.

STATISTIČNA PODOBA desetih dni Slovenije ravnokrog letošnje velike noči kaže kaj žalostno sliko. Vrhunec je bil umor župnika Marka Levstika (doma je iz Prečne na Dolenjskem) na župniji Šmarje-Sap. Vlomelec v župnišče ga je ustrelil, ker ga je župnik zalotil pri kraji. Poleg tega so miličniki v teh dneh preiskovali še štiri smrtne nesreče zaradi različnih vzrokov, najdbo trupla neznanega moškega in dve hudi telesni poškodbi. Med ostalimi smrtnimi primeri je bilo v desetih dneh v Sloveniji sedem samomorov.

Nadalje statistika teh desetih dni pove, da je bilo v Sloveniji 172 večjih vlomov in tatvin, 22 večjih požarov, v 145 prometnih nesrečah pa je umrlo deset ljudi, dočim jih je bilo ranjenih 157. S krajev prometne nesreče so zabeležili devet pobegov.

Javnim tožilstvom je bilo v teh desetih dneh prijavljenih 302 znanih storilcev kaznivih dejanj in 190 neznanih.

Skromnih deset dni, pa taka žalostna pestrost v deželi pod Triglavom. Pa ravno okrog praznikov, ki bi morali dati vse drugačno sliko . . .

KONFERENCA Zveze komunistov Slovenije bo 22. in 23. aprila letos v Ljubljani. Zborovali bodo v Cankarjevem domu, kjer se bo zbralo 421 delegatov in 70 gostov. Nihče ne dvomi, da se bo konferenca v

prvi vrsti ukvarjala z iskanjem rešitev, ki naj bi bile izhod iz sedanjega kriznega položaja — "v socializmu s človeško, demokratično podobo", kot pravi poročilo. Toda ali bodo rešitve tudi naši? V pogrevanju starih fraz gotovo ne in ravno teh bo na konferenci padlo obilo. Tam, kjer rešitev je, jo pa nočejo iskati...

NOTRANJSKE REKE se počasi poživljajo in v spodnjem delu Reke v Vremski dolini že plavajo postrvi. To je lep dokaz, da se prizadevanja zadnjih let obrestujejo. Seveda bo vzelo še precej časa, da se dokončno odpravi madež zanemarjanja narave in bo Reka znova prišla vsaj v drugi kakovostni razred slovenskih voda.

PRED ŠESTIMI MESECI so pričeli z največjo cerkveno gradnjo v Mariboru — cerkve na Podbrežju. Zdaj so z gradbenimi deli končali in na vrsti so obrtniki, ki bodo z bakrenimi ploščami stavbo prekrili. Za nadaljevanje dela pa je zmanjkalo denarnih sredstev, zato je resno vprašanje, kdaj bo celotna stavba končana in predana bogoslužnim namenom.

Zvonik nove cerkve je visok 33 metrov, cerkev ima 900 kvadratnih metrov površine, prostor okoli zvonika, ki je v središču, pa meri 700 kvadratnih metrov.

O "**BEGU MOŽGANOV**" smo v zadnji številki pisali v mednarodnem merilu, danes pa se naj dotaknemo istega problema matične domovine. Po splošnih ocenah imamo danes Slovenci izven matične domovine in našega zamejstva približno 600 do 800 vrhunskih strokovnjakov. Poleg njih je odšlo v tujino še tri do štirikrat toliko zdravnikov, arhitektov, elektroinženirjev, strojnih inženirjev, fizikov, kemikov, agronomov in drugih. Po verodostojnem poročilu se je samo v letih 1969 — 1973 iz Slovenije v države zahodne Evrope izselilo približno 1400 visoko strokovno usposobljenih Slovencev in Slovenk, ki jim doma niso pustili svobodno dihati.

Ljubljanski "Teleks" temu poročilu dostavlja: "Odliv 'možganov' iz Slovenije v tujino pa se še vedno vztrajno, čeprav tiho in na videz neopazno, nadaljuje, v zadnjem času predvsem na področju računalništva."

SLOVENSKA akademija znanosti in umetnosti se pripravlja na petdesetletnico ustanovitve, ki je bila leta 1938. Hkrati s tem zlatim jubilejem poteka tudi tristo let, odkar je v Ljubljani nastalo prvo znanstveno društvo Societas Unitorum kot Dizmova bratovščina, iz tega pa se je kasneje razvila tudi Akademija delavnih (Academia Operosorum), ki je delovala med leti 1693 in 1725. Sestavljali so jo pravniki, teologi in pa zdravniki ter je bilo njih znanstveno delo posvečeno zlasti zgodovinskim, umetnostnozgodovinskim in arheološkim vprašanjem. Člani so nam zapustili vrsto rokopisnih del, pa tudi najstarejšo ohranjeno javno znanstveno knjižnico v Ljubljani.

V spomin na to znanstveno ustanovo, ki je delovala v prvi dobi našega narodnega prebujenja, bodo med drugim natisnili zbirko zanimivih dokumentov.

ZVEZNI sekretar za ljudsko obrambo, Branko Marmula, je v začetku letošnjega februarja obiskal Etiopijo. Ta obisk je napadel slovenski tisk in razkril, da Jugoslavija sklepa z Etiopijo kupčije za orožje, namesto da bi kaj storila z denarno pomočjo ali živili proti lakoti, ki muči uboge Etiopce. Prav državljanska vojna je eden glavnih vzrokov za lakoto, zaradi katere umira v Etiopiji sedem milijonov ljudi. Ljubljanska revija socialistične mladine (Mladina) je zahtevala, da jugoslovanske oblasti uradno pojasnijo, zakaj naj bi bilo politično modro sodelovati vojaško z Etiopijo; in pa kakšno je njih stališče do resolucije OZN, ki je obsodila etiopski napad na Eritrejo. Odgovora seveda ni bilo, a proti odgovornemu uredniku Mladine je bila na zahtevo zveznega javnega tožilca vložena tožba "zaradi blatenja jugoslovanske vojske".

Dejstvo je, da gre za kočljivo zadevo. Kljub vsem izjavam o človečnosti, miru med narodi in nevrščenoosti spada Jugoslavija med najvažnejše dobavitelje orožja na svetu. Nobena tajnost ni, da znašajo dohodki Beograda od izvoza orožja letno okrog dve milijardi dolarjev.

UMRL JE v Ljubljani dr. Janez Janžekovič, dolgoletni profesor filozofije na teološki fakulteti in eden priznanih slovenskih mislecev, avtor številnih znanstvenih knjig. Doma je bil pri Sv. Marjeti niže Ptuja.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

ŽENA V SVETEM PISMU

MATERINSTVO

“ZAKAJ pravite, da smo mi ubili Kristusa?” Nobenega očitka ni bilo v njenih očeh, le preprosto vprašanje. Sprejel sem nehoten izziv in tako sva nadaljevala začetni pogovor.

Prišla je iz majhnega naselja nedaleč od Betlehema. Doma so jo vzgojili v “pravoverno” Judinjo. Tudi zdaj izpolnjuje verska določila, čeprav je to v spremenjenem okolju precej težje. Pred nekaj meseci se je namreč poročila in skupaj z možem prišla v Avstralijo.

Govorila je o svojih starših, o vzgoji, ki so ji jo nudili. “Veš, naše matere so najbolj srečne, ko zagledajo otroke svojih otrok.” Spraševala je o moji materi in o njenih radostih. Ni me povsem razumela, zasluhtila pa je, da so pričakovanja nekaterih mater lahko tudi drugačna . . .

Resnoba se dolgo ni umaknila z njenega obraza. Gotovo sta jo zaznamovali dve leti vojaščine, ki jo je morala odslužiti v domovini. Kot da je ena tistih, ki sem jih videl na Masadi ob Mrtvem morju, ko so izrekle vojaško prisego.

Ta nenavadna resnoba je izginila, ko je začela pripovedovati o materah. Tako kot prvi žarki v rosnem jutru razkrijejo nesluteno, se je razživel njen obraz, ko je povedala, da pričakuje otroka. Od nekod se mi je prikradla slika judovskega dekleta, ki hiti k svoji teti v hribe, da ji pove veselo novico . . . Zdaj stoji pred mano žena, v kateri se prebujata materinstvo. Zasllišim: “Moja duša poveličuje . . .” Besed ni na njenih ustnicah, izgovarjata jih njeno srce in obličje.

+ + +

Prva žena, ki jo omenjajo svetopisemski pisatelji, se najprej imenuje “možinja”, kasneje pa jo Adam imenuje Eva. Tako jo je imenoval, ker je postala ma-

ti vseh živih (prim. 1 Mz 3, 20). Ime Eva, hebrejsko Havva – tista, ki daje življenje, nakaže eno od najbolj značilnih potez ženske narave.

Vloga Eve kot žene je glede na skrivnost življenja precej različna od vloge moža. Vsake matere se na poseben način dotakne angelov pozdrav “spočela boš in rodila”. To, kar mati doživlja, lahko oče le opazuje. O tej skrivnosti neka mati pripoveduje takole:

“Celih devet mesecev svoje hčerke sicer nisem videla, toda živela je v meni in jaz sem živela z njo. Ritem njenega spanja in prebujanja je oblikoval moje dneve. Od znotraj sva se približali druga drugi. S to tesno povezavo sem jo v ljubezni spoznavala, dasi nisem videla njenega obraza. – Pri rojstvu sem se morala z bolečino ločiti od nje. A še v tistih trenutkih sem doživljala veliko veselje: srečne bolečine poroda, prvi otrokov krik, moj prvi pogled nanj, moj prvi poljub. Vse to me je neizmerno osrečilo. Pri dojenju sem pritisnila k sebi sad svojega telesa in vedno znova doživljala čudovito ponovno združenje . . .”

Sveto pismo nam tega ne razlaga na dolgo in široko, ampak skuša vse skupaj zajeti z imenom Eva – posredovalka življenja. Ustavi pa se še drugje: Bog ji po prvem nasprotovanju božji ljubezni reče: “Prav mnogo težav ti bom dal pri tvoji nosečnosti; v bolečinah boš rodila otroke” (1 Mz 3, 16). Preroki večkrat omenjajo porodne bolečine, a te nazadnje prinesejo veselje.

Misli, April 1988

Božja beseda

MOJE SRCE se
Gospodu.
kam od veselja, kajti čutim, da je Bog z menoj.
Gospod je skale
ero se opiram.
jim se nikogar ne bojim. Njegovo ime je sveto!
Gospod pozna s
in ve za njihovo resnično vrednost.
Siti nimajo več
se vdinjajo, da bi ga imeli,
medtem ko ga imajo lačni in izobilju.
Glejte, žena, ki
brez otrok, jih rodi,
medtem ko se mati svetilnih izsuši.
Gospod je tisti,
in spet dvigne.
aka potegne iz prahu, da ga posadi med kneze.
Bedi nad svojim
ni . . .
veselja in hvaležnosti Samuelove matere Ane
ngovem rojstvu/ Prim. 1 Sam 2, 1 – 11

Ljudje so kmalu spoznali, da telesno materinstvo, ki je zaznamovano s spočetjem in rojstvom, še ni vse. Mati ne rodi le nebogljeno dete, ampak rodi človeka. To rojevanje traja precej dalj časa kot prvo. Mati od vsega začetka oblikuje otrokovo telo, srce in dušo. Telo se najprej osamosvoji, oblikovanje srca in duše pa traja še dalje. Tudi med tem “rojevanjem” je materi prizadejana marsikaka bolečina. Srečna pa je, če so srečni otroci; nobenega drugega plačila ne zahteva.

Pri Judih je bila mati z veliko otrok posebej spoštovana. Zavedali pa so se, da je Bog tisti, ki daje življenje in blagoslov. Prav to nam hoče povedati pripoved o Samuelovem rojstvu (prim 1 Sam 1 – 2).

Samuelova mati Ana je bila nerodovita. Šele po molitvi in zaobljubi, ki jo je napravila ob romarskem obisku templja, je doživela srečo materinstva. Začutila je, da je materinstvo res dar od zgoraj, zato se je Bogu zahvalila s posebno pesmijo. V njej izrazi svojo hvaležnost in veselje. Poveljuje Boga, ki daje rodovitnost in nerodovitnost, uspeh in neuspeh, bogastvo in revščino. Stvarnik sveta ureja vse, kakor se mu zdi najbolj prav.

Naši predniki so prav tako verovali, da materinstvo le ni povsem odvisno od moža in žene. To vero nam nazorno osvetli izraz “biti v blagoslovljenem stanju”.

Z materinstvom nastane tudi nova vez med možem in ženo. Z rojstvom otroka se rodi tudi oče. Nova vez se imenuje starševstvo. Čeprav oče in mati od-

Misli, April 1988

igrata pri tem različni vlogi, se dopolnjujeta in sta si enakovredna. Na to nas spomni najprej četrta zapoved: “Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel v deželi, ki ti jo da Gospod, tvoj Bog!” (2 Mz 20, 12).

Tudi Modri Sirah, ki rad deli splošno človeške nauke, omenja očeta skupaj z materjo: “Z vsem srcem spoštuj očeta in bolečin svoje matere ne pozabi! Spominjaj se, da si po njih dobil svoje življenje! In kako jim hočeš povrniti, kar so oni tebi stori-li?” (Sir 7, 27 – 28).

O temeljih zakona smo razmišljali že pri stvarjenju žene. Vendar je ravno nepravilno pojmovanje materinstva večkrat vzrok, da ta podoba zbledi. Ko se pod srcem matere oblikuje novo življenje, ostaja mož v ozadju in marsikaj gre neopazno mimo njega. Zgodi se, da kot oče dobi otroka, izgubi pa svojo ženo, ker ta ves svoj čas in ljubezen posveti otroku. Materinstvo in očetovstvo zakona ne smeta razdvajati, pač pa morata oblikovati novo vez v zakonu. Zato naša psihologinja Milica Bergant svetuje:

“Mati naj čimprej pritegne očeta k negi in skrbi za otroka, ne glede na to, kaj bo rekla okolica. To je nujno tudi zato, da se oče in otrok zblížata. Vendar je očetova vloga sprva morda važnejša in odgovornejša na drugem področju – na področju medsebojnih odnosov med zakoncema. Kajti le žena, ki je v zakonu srečna, je lahko tudi srečna, zadovoljna mati svojemu otroku. Na očetu je torej dvojna odgovornost: Postati mora otroku čimprej ljubeč oče, obenem pa mora biti skrben zakonski mož, ki razume nove ženine dolžnosti in skuša ženi tudi čimbolj pomagati in čimprej deliti z njo vse starševske obveznosti.”

Kar nekam nenavadno je, da najdemo v Svetem pismu tako malo misli, ki bi se dotaknile materinstva. A vendar so povedane glavne stvari. Na samem začetku Stvarnik reče prvi ženi in možu, naj poskrbita za nadaljevanje človeške vrste. Prva žena dobi ime, ki njeno vlogo pri tem dobro označi – je posredovalka življenja. Kot mati je v Stari zavezi deležna posebnega spoštovanja. Nova zaveza pa spregovori o “novi Evi”, ki postane telesna mati božjega Sina. S tem je dostojnost matere še bolj povzdignjena.

O materi pa vemo morda največ iz naše lastne izkušnje. Živimo po njeni zaslugi. Kolikokrat je morala reči “zgodí se” ali “glej deklu sem . . .” Bog ji je dal poseben talent in ona ga ni zakopala.

+ + +

Nebeški Oče, daj nam mater, ki ne bodo pozabile na službo življenja; mater, ki bodo z življenjem pod srcem pele zahvalno pesem tobi, ki si začetnik vsakega življenja.

P. TONE

Sv. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Tel.: (02) 682 5478

LETOŠNJI velikonočni prazniki so bili v Sydneyu v znamenju neprestanega dežja, ki je trajal od cvetne nedelje pa vse do ponedeljka po beli nedelji. Vendar to ni zmanjšalo v znatni meri obiska pri bogoslužju: vse dneve smo imeli lepo udeležbo. Na cvetno soboto so starši z otroki naše slovenske šole, z nekaj birmanci in prvoobhajanci delali butarice, ki so bile naslednji dan blagoslovljene. Lepo bi bilo, ko bi prišlo še več staršev in otrok, da tako ohranimo ta lepi običaj tudi našim znančcem.

Na cvetno nedeljo se je po blagoslovu zelenja na prostem vsem zelo mudilo v cerkev, ker je vsakdo hotel imeti sedež. Seveda je bila ta "procesija" bolj podobna tropu ovac, kakor pa dostojni procesiji. Sicer pa tudi na prvo cvetno nedeljo ljudje menda niso šli v vrstah, ampak so dobesedno drveli za Jezusom na osličku ter ga navdušeno pozdravljali s "hozano". V cerkvi smo nato imeli sveto mašo z dramatisiranim branjem pasijona. Letos je prišel na vrsto Markov evangelij. Pri maši je prepeval naš mešani zbor.

Na veliki četrtek, petek in soboto je bila vselej dobra udeležba. Želel bi le več molilcev pri božjem grobu na veliki petek popoldne in na veliko soboto čez dan. V domovini imajo vse cerkve enkrat letno celodnevno Češčenje Najsvetejšega. Ker pri nas tega ni, naj bi vzeli vsaj to priliko za nadomestek. Saj nam prav po molitvi pride blagoslov.

Ko je sestra Hilarija na veliko soboto zvečer pred cerkvijo pripravila ogenj za blagoslov, je nekdo klical gasilce. Ravno smo začeli z obredom blagoslova, ko je pritulil gasilski avto. Ko so gasilci videli, da je prava ognja za blagoslov naša vsakoletna navada, so se opravičili in odšli, saj so jih že klicali drugam, kjer so bili bolj potrebni.

Na velikonočno nedeljo sta bili pri nas dve sveti maši, ob osmih z ljudskim petjem (cerkev je bila polo-

vico zasedena) in ob pol desetih, ko smo imeli slovensko mašo, pri kateri je prepeval mešani zbor. Tokrat je bila naša cerkev veliko premajhna. Gotovo je najmanj sto rojakov stalo zunaj. A kdor je le hotel, je lahko sledil sveti maši po zunanjih zvočnikih. Seveda to ni bilo lahko kljub dobri volji nekaterih, kajti glasno govorjenje večine je preglušilo petje in molitve iz cerkve. Žalostno in nekrščansko! Spodobilo bi se, da bi molčali in bili soudeleženci pri maši, ali pa s tem vsaj omogočili udeležbo tistim, ki so prišli s pravim namenom, pa niso mogli v cerkev. — Prosil bi tudi rojake, naj ne blokirajo izhoda in vhoda v cerkev. V primeru sile, če kdo mora hitro iz cerkve, bi ga to oviralo. Če bi šlo za življenje, bi bilo to lahko usodno.

Na veliko noč so bile slovenske maše tudi v Figtree, Canberri in Brisbanu. Na velikonočni ponedeljek pa je zaradi slabega vremena odpadla služba božja na slovenskem gričku v Cornubiji, bila pa je namesto tega v cerkvi v Surfers Paradise. Povsod je bila lepa udeležba. A kljub temu je žal še dosti rojakov, ki ne gredo v cerkev niti za veliko noč ali božič. Imajo vsega dovolj, pa mislijo, da Boga ne potrebujejo več . . .

BOG PLAČAJ vsem našim rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke in prispevali v razne namene našega verskega središča. Vseh naših dobrotnikov se redno spominjamo pri sveti maši in v naših molitvah.

O SMRTI in pogrebnih maši pok. dr. Ivana Mikula boste brali drugje v tej številki. Tu naj v imenu nas vseh samo izrečem sožalje obema sestrama dragega pokojnika (eni je ime Fani Kowatsch, ime druge mi je neznano) v Avstriji in ostalim sorodnikom. Menda ima dr. Mikula dva svoja nečaka celo tukaj v Avstraliji. Žal ne vemo imen in tudi naslova sta nam neznan, zato ju nismo mogli obvestiti o njegovi smrti.

PIRHOVANJE v naši cerkveni dvorani je imelo letos to posebnost, da so nastopili in igrali za ples člani koroškega ansambla "Planinski sekstet". Zato je bilo toliko zanimanja, da je zmanjkalo prostora in nekaj kasnih rezervacij nismo mogli več sprejeti. Razveseljivo je to, da je bilo na tej prireditvi kar precej naše mladine. — Zasluga za gostovanje tega ansambla iz zamejske Koroške gre Ivanu Koželju, ki jih je sponzoriral in uredil zanje vse potrebno. Ves čas njihovega bivanja v Avstraliji jih je imel tudi na hrani in stanovanju v svoji hiši. Tudi jih je prevažal iz kraja v kraj, da so jih mogli slišati rojaki drugih naselbin: v Wollongou, Canberri, Brisbanu in Cornubiji. V našem središču smo jih imeli kar dvakrat.

FOLKLORNA SKUPINA ima redne vaje vsak ponedeljek. Zdaj je postala že kar popularna, saj jo vabijo tudi na druge prireditve in celo na poroke. Tako je nastopila 18. marca v dvorani merrylandske farne cer-

kve sv. Marjete Alakok ob priliki praznovanja "Irish Night". Kot smo slišali, so naši plesalci želi lep uspeh. V soboto 9. aprila pa je skupina nastopila na poročni gostiji (Steven Deskovič in Allison McQueen).

Članom folklorne skupine želimo mnogo uspehov in nastopov, da bo res poplačan njihov trud, ki ga polagajo v dolge ure vaj sleherni ponedeljek.

SESTRO FRANCKO ŽIŽEK smo končno le dočakali. V Avstralijo je prispela v soboto 9. aprila skupaj z generalno predstojnico kongregacije frančiškank Brezmadežne m. Sieglindo in predstojnico slovenske province m. Almo. Obe sta tu na obisku naših sester. Sestra Francka je prišla k nam iz Melbourn v še večjem spremstvu (s. Silvestra in s. Maksimilijana in oba tamkajšnja patra) — zaradi udeležbe pogrebne maše dr. Mikula. Kličemo ji: **Dobrodošla med nami!** Tako bo s. Hilarija imela ob sebi mlado moč, vemo pa, da ne eni ne drugi ne bo manjkalo dela.

Sestra Francka je bila rojena 15. oktobra 1957 in krščena pri Svetem Andražu v Slovenskih goricah, občina Ptuj, v družini Franca in Pavle r. Šegula. V redovno družino frančiškank Brezmadežne je vstopila 25. avgusta 1976, večne redovne obljube pa je napravila 6. avgusta 1983. V Ljubljani je sestra uspešno končala šestletni teološki študij in tudi tri leta orglarške šole. Delovala je kot katehistinja, organistinja in voditeljica petja v Šiški. Tudi med nami ji želimo obilo božjega blagoslova in uspehov. Ob njenem prihodu naj omenim še to, da nam je prinesla sončno vreme, saj se je po dolgem času prav ob njenem prihodu spet prikazalo sonce.

FIGTREE ima slovensko mašo na materinski dan, 8. maja, nato pa spet 22. maja. Obakrat ob peti uri popoldne. Na materinski dan bo po maši tudi materinska proslava z nastopom tamkajšnjega mladinskega zbora "Zlati glas". — V Figtree bodo v mesecu maju vsako sredo zvečer ob sedmih šmarnice s sveto mašo.

V **CANBERRI** bo slovenska služba božja v nedeljo 18. maja ob 10.30 dopoldne. Ker je majnik, bomo imeli tudi šmarnično pobožnost. Pred mašo bo tudi prilika za zakrament sprave. Pridite pravočasno, da se bo maša lahko začela ob času.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 29. maja. Kraj kot navadno (Hamilton), čas ob šestih zvečer. Pred mašo spovedovanje, po maši pa čajanka v dvorani.

SURFERS PARADISE bo imel obisk duhovnika s službo božjo v soboto 4. junija ob 7.30 zvečer v cerkvi sv. Vincencija, Hamilton Avenue.

BRISBANE: slovenska maša bo naslednji dan, v nedeljo 5. junija v cerkvi Matere božje, South Brisbane. Čas je ob 6.30 zvečer. Pred mašo spovedovanje.

Misli, April 1988

Sestra
FRANCKA
ŽIŽEK,
novodošla
sodelavka
sydneysekega
verskega
središča

PRODAJA NA STOJNICI pride spet na vrsto in sicer v sredo 18. maja. Tokrat se priporočamo predvsem za pecivo in cvetlice (lončnice), obleke pa imamo za enkrat še dovolj.

O **MEDJUGORJU** bo v naši dvorani zanimivo predavanje, ki ga bo imel znani Leon LeGrand. Vsi ste vabljeni za nedeljo 1. maja, ob 10.30.

MAJSKO ROMANJE v Earlwood bo prav tako na nedeljo 1. maja. Pri tamkajšnji lurški votlini bomo imeli ob treh popoldne sveto mašo in pete litanije Matere božje. V slučaju slabega vremena bo bogoslužje v tamkajšnji cerkvi.

MATERINSKI DAN praznujemo v nedeljo 8. maja. Po maši bo v dvorani spored, ki ga bosta pripravila naša slovenska šola in mladinski zbor "Zarja". Sledil bo piknik, tokrat na skrbi mož vseh treh delavnih skupin.

MARIJANSKA AKADEMIJA bo v naši dvorani v soboto 28. maja ob sedmi uri zvečer. Prireditev bo v splošno Marijinega leta, ki bo zaključeno na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15. avgusta. Pri akademiji bodo nastopili razni zbori. Več o tem boste brali v "Nedelji".

LIKOVNA RAZSTAVA, v naši dvorani od nedelje 14. avgusta ter ves naslednji teden, bo naša zaključna prireditev Marijinega leta. K sodelovanju so vabljeni umetniki vseh narodnosti in veroizpovedi. Edini pogoj je, da je delo, ki ga želi kdo razstaviti, verske vsebine. Za otvoritev razstave smo povabili našega novega Premierja Greinerja. Za enkrat še nimamo njegovega odgovora, da sprejme naše povabilo.

ŠMARNICE bomo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu vsaki petek, soboto in nedeljo v maju. Brali bomo šmarnično berilo, ki ga je za letos pripravil salezijanski duhovnik Stanislav Hočevar in ga bodo brali v Sloveniji. — Tudi po vaših domovih naj se pozna, da

je majnik. Okrasite Marijin kip ali njeno podobo, pred njo opravljajte tudi družinsko molitev!

PRIJAVE za letošnji Mladinski koncert v Wollongongu (v soboto 1. oktobra) že sprejemamo. Prijavite se čimprej, da lažje načrtujemo prireditev.

POROKE – Daniel Čresnik, Botany, N. S. W., sin Vinka in Yvonne r. Galea, in Lynette Ashford, hči Neda in Veronike. Poroka je bila v cerkvi sv. Neže, Matraville, N. S. W., 26. marca 1988.

Steven Robert Deskovič, Merrylands, N. S. W., sin Angela in Marije rojene Lipec, in Allison Gaye McQueen, hčerka Petra in Margaret r. Grimshaw. – Merrylands, med poročno mašo 9. aprila 1988.

Clayton Brett Abel, Bangor, N. S. W., sin Roberta in Iris Fay r. Williamson, in Beverly Maria Taut, Bankstown, N. S. W., hčerka Pavla in Bianke r. Senkins. – Merrylands, 10. aprila 1988.

John Ivan Evgen Urbas, sin Ivana in Marije r. Poklar, rojen v Coomi, N. S. W., in Helena Udovič, hči Franca in Vide r. Švigelj, rojena v Ljubljani. Poročena

med sveto mašo. – Sacred Heart Church, Pearce, ACT – 12. marca 1988.

Novoporočencem iskreno čestitamo!

KRSTI – Kristina Therese Trebar, Rydalmere, N. S. W., hčerka Vojka in Tereze r. Kaposi. Botroval je Steven Stipič. – Merrylands, 12. marca 1988.

Bernard Ivan Grajzel, rojen v Celju, začasno biva v Hillsdale, N. S. W., sin Daniela in Bernarde r. Berglez. Botra sta bila Ignac in Milena Berglez. – Merrylands, 9. aprila 1988.

Andrea Louise Cucek, Blaxland, N. S. W. Oče Luciano, mati Sharon r. Powell. Botra sta bila Viktorija Cucek in Peter Starr. – Merrylands, 10. aprila 1988.

Veronika Sabina Lebermegg, Dapto, N. S. W. Oče Jožef, mati Sylvia r. Konrad. Botrovala sta John in Manuela Konrad. – Figtree, med nedeljsko mašo dne 10. aprila 1988.

Malčkom, staršem in vsem družinam ter botrom iskrene čestitke! Bog daj, da bi novokrščenci rastle v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

P. VALERIJAN

Novi misijonski list

"STARO preide naj, novo vse bodi zdaj . . ." Ta verz slovenske evharistične pesmi velja za spremembo v slovenski misijonski publicistiki: 64 let stari "KATOLIŠKI MISIJONI" so prenehali, namesto njih pa se je rodil novi slovenski misijonski list "MISIJONSKA OBZORJA".

"Katoliški misijoni" so bili edini, v predvojni Jugoslaviji izhajajoči slovenski mesečnik, ki je ob zavladanju komunizma na slovenskih tleh po drugi svetovni vojni obstal – pač zato, ker se je pridružil beguncem in izseljencem, pa med njimi še naprej izhajal v Argentini nad 40 let. Medtem so se v teku štirih desetletij razmere v Jugoslaviji toliko spremenile, da izhaja zdaj tam veliko slovenskega, tudi verskega tiska, tako revij kot knjig. Nastopil je čas, da misijonski list spet začne izhajati v domovini. Na podlagi sklepov obeh vseslovenskih misijonskih simpozijev, onega v Sloveniku v Rimu pred šestimi leti in drugega v Tinjah na Koroškem lani, je začel slovenski medškofijski misijonski odbor že lansko leto izdajati barvno tiskano prilogo verskega tednika "Družina" z novim imenom "Misijonska obzorja". Ta so izšla najprej kar v 90. 000 izvodih, razdajanih le proti prostovoljnemu prispevkom, zdaj pa v 30. 000 izvodih, a proti plačilu naročnine.

Tako "Katoliški misijoni", ki so vsa ta poveljna leta izhajali v Buenos Airesu in imeli več naročnikov

tudi med rojaki po Avstraliji, prav za prav niso imeli več razloga za obstoj. Končno so dosegali le slovensko izseljenstvo in zamejstvo, kajti v domovino jim je bil vstop – kot ostalemu povojnemu izseljenskemu tisku – od strani državnega jugoslovanskega zakona prepovedan.

Argentinski "Katoliški misijoni" so zato v decembru 1987 izdali svojo zaključno številko na 84 straneh, v matični domovini pa je za nekaj poskusnimi številkami, ki so izšle lani kot priloga "Družine", zdaj začel izhajati novi misijonski list "Misijonska obzorja". Ta bo prav za prav otrok "Katoliških misijonov", njih pomlajena in izpopolnjena izdaja.

Pričakovati je, da se bodo vsi nekdanji naročniki "Katoliških misijonov" po svetu zdaj naročili na "Misijonska obzorja", ki jim bodo še naprej ohranjevala in poglobljala katoliško misijonsko miselnost, pa da se bodo tudi mnogi drugi Slovenci nanj naročili. Naročnina za letalsko pošiljano barvno revijo, ki bo izhajala v petih številkah s šestnajstimi stranmi in v več kot dvakratnem formatu nekdanjih "Katoliških misijonov", bo zaradi nizke vrednosti dinarja prav majhna: samo šest ameriških dolarjev letno oz. enaka vrednost v avstralskih dolarjih.

MISLI novi slovenski misijonski list pozdravljajo in toplo priporočajo.

Premakljivi svečnik

(15.)

Proti večeru je prišla Zdravkova sestra Barica. Proti župnišču se je svet dvigal, zato je kolo potiskala, saj je bilo obloženo od vseh strani z zavitki, cekri, na prtljažniku pa se je šopirila velika potovalka.

Zdravko ji je stekel naproti, ji prevzel kolo in ga sam rinil proti župnišču. Ljudje so ga opazovali, se nasmihali in si polglasno klicali od praga do praga:

"Ste videli, kako zna biti uslužen do žensk? Še tega zalega dekliča bi menda najraje vzel na roke in ga nesel, čeprav bi bila strmina še trikrat hujsa."

"Naj sem pes, če ne bo še danes vojna v župnišču. Kako naj se ti dve gledata med sabo, ne da bi si skočili v lase?"

"Jokali bi rajši, dedci nemarni, namesto da se režite, ko se take stvari godijo po svetu," so jim brusile ženske, ki pa so prav njihove krepke pripombe najraje vlekli na ušesa.

Ko sta zadihana stopala proti župnišču, je Zdravko rekel sestri:

"Malo nerodno je, da v župnišču nisva sama."

"Kako, da nisva sama?"

"Občinski so vselili neko žensko z dvema otrokoma. Nič še ne vem, kdo je in kaj, prišla je od nekod iz mesta, se naselila v revni bajti spodaj ob cesti, zdaj pa so jo izselili, ker so bajto podrli."

"Ampak kako bo to šlo, Zdravko? Se ne bomo na vsakem koraku srečavali in se pripravili?"

"Barica, en sam pes se ne grize. Nič ne veva, kdo je in kaj je ta ženska, midva bodiva dobra in potrpežljiva, pa bo nekako šlo. Če bo šlo težko, bo pač najin križ nekoliko večji. Zanesem ne nate, da boš znala potrpeti."

"Trudila se bom. Toda preveč pa tudi ne smeš pričakovati od mene."

"Dobrote ni nikoli preveč."

"Kje bom pa jaz stanovala?"

"Velika soba je oddana. Ti boš stanovala v najmanjši, jaz pa v srednji."

Druge izbire nimava."

"Če pride kakšen gost? Kam ga boš pa dal?"

"Moral bo potrpeti, kakor midva. Če ne bo hotel, mu pa zares ne bom mogel pomagati."

"Pa bo to vedno tako?"

"Na občini so mi rekli, da samo nekaj časa. Lahko je to seveda tudi nekaj let. Če potrpi eno leto, bo drugo že lažje."

"Kje si pa nocoj spal?"

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$131.— Miha Ropret; \$101.— Ivan Valenčič; \$100.— N. N.: \$50.— Jože Potočnik, Jože Gulj, Brisbansko društvo "Planinka" v spomin pok. Dr. I. Mikuli; \$43.— Jožica Paddle-Ledinek; \$28.— Josipa Kunek; \$25.— Angela Gospodarič; \$24.— Elza Frank; \$23.— Ivan Mohar, Marijan Lauko, Ivan Figar; \$21.— Ivan Legiša; \$20.— Ivanka Pohlen, Anton Konda (v spomin Dr. Mikuli), Viktor Javornik; \$18.— Jožica Beljan; \$16.— Ivan Kostevc; \$13.— Maks Brunčič, Franc Janežič, Slavko Jernejčič, Janez Albrecht, Olga Metlikovec, Wilhelm Wetzel, Mario Maršič, Tereza Simunkovič, Peter Tomšič, Viktor Matičič, Terezija Smolič, Ivan Nadoh, Antonija Šabec, Marija Božič, Štefan Žalik, Robert C. Mejač. Antonija Poklar. Kristina Jug, Viktor Ferfolja, Andrej Fistrič, Jože Gjerek; \$11.— Stanko Pekol; \$10.— Slavko Hrast, Jože Kromar, Frančiška Šajn, Slavko Koprivnik; \$8.— Jožica Jurin; \$7.— Ivo Leber, Izidora Vodopivec, Ferdy Jelerčič, Milka Medica, Ivan Mlakar, Evgen Bizjak, Anton Ivančič, Ivan Šuštarčič, Sonja Kovačević; \$6.— Marjana Mencigar, Peter Bellec; \$5.— Albina Barbiš, Stane Furlan, Albert Logar, Štefanija Mazzitelli, Venceslav Ogrizek; \$4.— Ivan Prugovecki, Miro Bole; \$3.— Marjan Maglica, Justina Glajnarčič, Eugen Braidot, Franc Visočnik, Jože Celhar, Jože Dekleva, Frank Frigula, Bert Pribac, Angela Dajnko, Peter Lenarčič, Anica Kalc, Ciril Čampelj, Franc Šabec, Dragica Filipič, Ivan Mervar, Stanko Schafer, Štefan Kovač, Marija Spornjak, Justina Miklavc, Jože Vičič, Apolonija Tanšek, Marija Pahor, Slava Frei, Vida Koželj, Anton Volk, Boža Česnik, Adolf Samsa, Ivanka Kuzmanovič, Milka Tomažič, Marija Medved, Peter Šajn, Julijana Šajn, Sonja Majcen, Štefka Tomšič, Marija Valenčič, Anna Kodrič, Maria Piotrowski, Viljem Bauer, Štefan Baligač, Maks Furlan, Kristina Hrast, Ri-

hard Tvrdy, Štefanija Vitez, Boris Topolovec, Matt Cestnik; \$2.— Andrej Jernejčič, Franc Žerljaj; \$1.55 Jože Ficko; \$1.— Kristina Vajda, Jože Golenko, Rafael Pavlovec, Jože Nemanič.

NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— N. M., C. Š.; \$100.— N. N. (p. Mihi Drevenšku), N. M. (Tonetu Kerinu, Madagaskar); \$50.— Anica Klekar (p. Mihi), Lojzka Vučko, A. & F. Tanšek, Mači Šoštar; \$25.— Družina Udovič, Mira Josipovič; \$20.— Antonija Šabec, Genovefa Schiffler (p. Mihi), Anton Konda (v spomin Dr. Mikuli); \$12.— Marija Oražem.

MATERI TEREZIJ

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$25.— Mira Josipovič; \$20.— Alojz Gašperič, N. N., A. & F. Tanšek, N. N., Pavla in Slavko Fabjan (namesto cvetja na grob Dr. Mikula); \$10.— Druž. Jožef Gosak, Andrej Plesničar, Druž. Anton Kristan, Julijana Šajn.

V POMOČ VZGOJI FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV:

\$10.— Frančiška Mukavec.

V POMOČ DOMAČI CERKVI:

\$50.— N. N. (za cerkev v Dolenji vasi).

VSEM DOBROTNIKOM NAJ BOG STOTERO POVRNE!

DJEKŠE so najvišji
slovenski kraj na Koroškem

“Na klopi. Noči so tople in niti odeje ni bilo treba.”

“Morala bi stvari nekam dati. Toda kam, ko ni ne mize ne drugega.”

“Še danes pripeljejo moje pohištvo in potem nama bo takoj bolj domače. Sicer pa je treba najprej prebeliti stene, le poglej, kako so umazane.”

“Tega se bom takoj jutri lotila. Kje je najbližja trgovina, da kupim barve in apno in vse, kar je za beljenje in slikanje potrebno?”

“Trgovina je tudi tukaj, samo ne vem, če prodajajo take stvari. Še večja težava je v tem, ali boš ti znala in mogla stanovanje prepleškati?”

“Glede tega pa bodi brez skrbi. Znala bom in zmogla. Nisem samo enkrat prepleškala stanovanja doma. Takrat še pomislila nisem na to, kako mi bo zdaj to prav prišlo. Kar veselim se tega dela.”

Proti večeru je prihrumel tovornjak in vsi otroci so gledali od daleč, kako se je ustavil pred župniščem in kaj vse je na njem naloženo.

Šoferja je Barica povabila v župnišče na sendvič in pivo, kar je pripeljala že prej na kolesu, Zdravko pa je zavpil otrokom:

“Otroci, skočite domov in prosite ata ali starejšega brata, naj bo tako dober in naj nam pride pomagat razkladat.”

Otroci so najprej nekaj menciali, potem pa so se poskrili za hišne vogale in od tam opazovali, kaj bo z razkladanjem. Nazadnje je moral Zdravko sam k hišam z isto prošnjo, toda povsod je dobil odgovor: Ga ni doma, čeprav ga je Zdravko videl malo prej hoditi po dvorišču.

Ni jim preostalo drugega, morali so začeti zlagati na tla sami trije: šofer, Zdravko in Barica. Manjše stvari so še kar zlahka spravili s tovornjaka. Omara pa je bila težka in je ni bilo mogoče razstaviti. Ko so se najbolj napenjali, je stopila iz župnišča najemnica, odrinila Barico: Pusti meni! Si še prezelena, da bi zmogla tako težo! In je na enem koncu pograbila sama — in omara je bila na tleh.

“Kaj se obirata,” je zavpila šoferju in župniku, “zdaj jo premakni mo, dokler je še v zraku. Pozneje bo trikrat težja.” In že so se znašli z njo v župnikovi sobi.

“Hvala lepa, drugo bomo že sami, saj ni tako težko,” je rekel Zdravko.

“Kar dajte in ne mislite, da se vam bom vsiljevala!”

Ko je hotel Zdravko šoferju izplačati za prevoz, mu je ta rekel:

“Vse je že plačano, tudi nagrada priložena in župnik mi je zabičal, da ne smem vzeti ničesar, saj boste imeli tako in tako velike stroške, preden se boste uredili, zato je on vse poravnal. Rekel je, da je to tako in tako njegov poslednji dar.”

Zdravka je stisnilo v grlu, kakor ga je vselej prevzela vsaka še tako majhna dobrota, če je za njo zaslužil dobroto srca.

Ko je naslednjega dne Barica kupovala potrebščine za pleskanje stanovanja, jo je trgovka vprašala:

“Oprostite, ženske smo radovedne. Vi niste iz tega kraja? Nakupujete stvari, kakor da ste pleskarski mojster. Kje boste pa vse to potrebovali?”

“V župnišču. Župnikova sestra sem, Barica mi je ime. Moram prepleškati stanovanje, ker je nekoliko zanemarjeno. Dolgo že ni nihče v njem prebival.”

“A tako? Pa menda ne boste tukaj ostali?”

“Seveda bom ostala. Bratu bom gospodinjala.”

“Kaj bo pa potem tista, ki ima dva otroka?”

“Občina jo je vselila. Proti temu ne moremo nič.”

Ko je Barica odhajala, je trgovka govorila sama sebi:

“Kako je to vse zmešano. Kdo naj se znajde?”

Ko je Barica začela delati v župnikovi sobi, je prišla najemnica in rekla župniku in Barici:

“Počakajta. Nekaj mi je prišlo na misel. Če spravita župnikovo pohištvo v to sobo, bo moral sedeti na mizi ali pa na omari, tako malo bo tukaj prostora. Oboje bi bilo precej nelagodno. Zato sem mislila: jaz nimam pohištva, za tri ležišča pa bi bila dovolj velika tudi tale soba. Če hočeta, zamenjamo. Jaz se preselim sem, župnik pa naj ima mojo sobo.”

“Če je vam tako prav, seveda radevolje. Pa hvala za ponudbo.”

“Že prav. Trije bomo omaro že spravili na svoje mesto.”

“Toliko počakajta, da bom tudi to sobo prepleskala. Vzela bom svetle barve, vesele, da boste imeli lepše in se bosta otroka bolje počutila.”

“Mislim, da se otroka za take stvari bolj malo menita. Važnejše jima je, kar imata v želodcu, kakor pa to, kar imata v očeh.”

“Saj res, od česa pravzaprav živite, Rozika, če smem vprašati?”

“Se bojite, da bomo pri vas beračili? Ne bojte se. Dokler bom živa, ju bom hranila in oblačila. Če vas pa zanima, vam povem, da imam pokojnino po možu, ki je bil delavec v tovarni avtomobilov. Ni ravno visoka, toda z dokladami za otroka se da živeti. Morda pa dobim kje še kako delo, naj samo otroka nekoliko odrasteta, da bo večji lahko pazil na manjšega.”

“Morda bom kdaj tudi jaz lahko nekoliko popazila nanju. Rada imam otroke.”

“Pridne in cukraste. Moji niso takšni.”

“Otroci so vsi enaki.”

“Menda niso, ko bi nas pa ljudje tukaj skoraj kamenjali, ko smo prišli. Kakor da smo si prav mi izbrali župnišče za svoje bivališče. Nekje pa moramo biti.”

“Tudi mene niso sprejeli odprtih rok. Ste videli, da nobeden moški ni hotel priti pomagat razkladat? Toda počasi se bo vse uredilo, boste videli. Samo potrpeti je treba.”

“To je pristno farško, oprostite, duhovniško: potrpite, potrpite! Vedno samo potrpi, drugi naj se ti onečedijo na glavo, ti potrpi.”

“Ne Rozika, to ni farško ne duhovniško, to je Kristusovo. On je potrpel do konca, do smrti na križu.”

“Oh, ne pridigajte no, saj nismo v cerkvi! Sicer pa so besede, pridige, eno, življenje pa drugo. Ali niste vzrojili v srcu, čeprav moram priznati, da ste na zunaj le malo pokazali, kako vas je poparilo dejstvo, da ste me našli tukaj, in celo z otrokoma? Čakala sem, kdaj izbruhnete in sem imela pripravljeno vrsto izrazov, krepkih, ki jih nam, predmestnim delavskim ženam, nikoli ni zmanjkalo. Pa ste menda zaslutili, da ne kaže izživati ali pa da boste imeli za to še veliko priložnosti, pa ste se na zunaj unesli, potrpeti se reče.”

“Vsi smo iz krvi in mesa in kakšen nagel izbruh ni niti nič posebnega.”

Ribnica na Dolenskem

TOLSTOYEVO ZADEVO,

... katero sem omenil na strani 62 prejšnje (marčeve) številke Misli, naj tu še malo bolj osvetlim, saj zanima marsikaterega Slovenca v Avstraliji. Naša vetrinjska tragedija, ki jo je zgodovinar Nikolai Tolstoy v svoji zadnji angleški knjigi "The Minister and the Massacre" razglasil vsemu svetu kot zločin, bo namreč prišla pred britansko sodišče.

Spomladi leta 1987 je v Angliji Nigel Watts izdal zasebno okrožnico "Vojni zločini in vodstvo kolegija Winchester", v katerem je pokazal na vodjo zavoda Lorda Aldingtona – bivšega brigadirja britanske vojske Tonyja Lobyja – kot sokrivca pri vračanju Kozakov in Jugoslovancev leta 1945 iz Avstrije v roke komunistov in s tem v strahotno mučenje in smrt brez sodbe. Zaradi tega je Lord Aldington vložil proti Wattsu tožbo, češ da je zanj vsebina okrožnice žaljiva. (Zanimivo, da je ni vložil proti Tolstoyu, ki je o tem toliko pisal – "Victims of Yalta, Stalin's Secret War, The Klagenfurt Conspiracy ter zgoraj omenjena knjiga. Očitno se ni želel z njim srečati pred sodiščem.) Tolstoy pa je pravno dosegel, da se je kot vir za Wattsovo pisanje pridružil obtoženemu Wattsu kot soobtoženec. Tako bo Lord Aldington prisiljen, da se na sodišču sooči z obema. V

obrambi pa bo zgodovinarju Tolstoyu dana prilika, da preloži svoje dokaze – tiste, ki jih je že zbral v svojih tiskanih delih, kakor tudi nove, ki jih je dobil kasneje – in ti so za tožitelja zelo obremenljivi. Preko sodnega procesa bodo prišli tudi v svetovno javnost. Številne priče – takratni britanski vojaki in preživele žrtve – so se že ponudile Tolstoyu za pričevanje. Tako bo zdaj tudi vetrinjska tragedija slovenskih dvanajstih tisočev vrnjenih in pobitih javno preiskana v sodnem postopku.

Seveda pa bodo vsi Tolstoyevi dokazi obramba proti tožbi, za to pa je treba imeti dobre advokate, saj jih bo imel tudi petični tožilec, kateremu daje pogum upanje, da Watts in Tolstoy ne bosta zmogla advokatskih stroškov. Tolstoy je sicer pripravljen, da se v najslabšem primeru na sodišču brani sam brez advokatov, a to bi bilo preveč tvegano in najbrž pogubno.

Predvidevano je, da bo proračun advokatskih stroškov znašal okrog 18. 000 angleških funtov, tega pa obtoženca sama ne zmoreta. Ker do sodne razprave ne bo prišlo pred enim letom, so prijatelji Tolstoya ter branilci njegovih zgodovinskih izsledkov (ti so točni in kličejo po javnem priznanju nedolžnih žrtev) ustanovili posebni Sklad z nalogo: v teku leta zbrati dovolj denarnih sredstev za plačilo advokatov.

Če bi kdo Slovencev želel prispevati v ta namen, je tu naslov: *The Forced Repatriation Defence Fund, The Old Courtyard, Church Rd., Tunbridge Wells, Kent TN1 1JT, Great Britain*

Slovenski poverjenik je:
Ivan Palčič,
224 Charlotte Street,
Hamilton, Ontario L8K 4V6
Canada

Tudi uprava Misli je pripravljena posredovati tozadevne darove na odgovorno mesto, če s tem ustrezne avstralskim darovalcem.

Huda in obremenilna je tiha, premišljena hudobija. Vaše besede so trde, kakor da ste kdaj doživeli veliko krivico, kljub temu sem prepričan, da bomo dobri sostanovalci.”

“Res je. V našem okolju v predmestju nisem nikoli slišala nič dobrega o farjih, oprostite, duhovnikih. Morda samo toliko, da bi lahko spravila za noht malega prsta, slabega pa toliko, da bi bilo dovolj za tovornjak s prikolico. Potem se pa ne čudite, če imamo o vsem, kar je z duhovniki v zvezi, nekoliko svoje mnenje.”

Prebeljeno in prepleskano stanovanje je bilo naenkrat bolj privlačno. Barica je poribala še tla vseh treh sob in potem so se namestili. Ker sta župnik in Barica imela samo eno posteljo, sta si jo delila tako, da je župnik vzel mrežo in ogrodje, Barica pa jogi in je bilo obema prav. Sicer pa sta se dogovorila, da kmalu kupita vse potrebno za njeno sobo in za kuhinjo in shrambo. Poleg kuhinje je bila še majhna soba, ki je bila polna razne nepotrebne brkljarije. Barica je vse znosila ven in iz te sobe naredila shrambo, prejšnja shramba pa naj bi služila za sobo za goste, uporabljala sta jo tudi za obednico, ko sta bila sama.

Barica je delala vse s tolikim veseljem in mladostno zagnanostjo, pri tem pa neprestano čebljala z Roziko s tako prisrčnostjo, da se je Rozikina trda narava počasi začela mehčati, kakor se mehča nezrel paradiznik na toplem soncu.

/Nadaljevanje prihodnjič/

KRISTJANI se moramo svetu pokazati kot prosojna znamenja božje tolažbe. Vsi morajo videti, kako se človekovo dostojanstvo vsakokrat, ko je nevarnost, da bi bilo ponižano, v naših krščanskih skupnostih spoštuje, ščiti in odrešuje. Kot pravi apostol, je naše poslanstvo v tem, da se veselimo z veselimi in jokamo z jokajočimi.

Za takšno nalogo naj nas navdihuje Marijin zgled: bila je navzoča tako pri veselju na svatbi v Kani kot ob trpljenju na Kalvariji.

JANEZ PAVEL II.

Marija na Ptujski gori

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

PRAZNIKI Kristusovega vstajenja so za nami – v upanju, da je sleherni rojak duhovno bogatejši odšel iz naše cerkve po velikonočnem bogoslužju. Bog daj, da bi to obrodilo sadove v našem vsakdanjem življenju. Naša mala skupnost se je tudi letos številčno lepo izkazala. Prepričan sem, da je večja udeležba sad obiška salezijanskega duhovnika g. Žerjava iz Ljubljane, ki je imel lani med nami kratek spravi misijon. Pa morda pomaga tudi zavest, da se staramo in zato vedno bolj potrebujemo slovensko besedo, domačo pesem in našo tradicijo, česar nam avstralska cerkev ne more nuditi.

Praznično razpoloženje v cerkvi smo na velikonočni ponedeljek nadaljevali v naši dvorani, kjer smo pripravili tradicionalno pirhovanje. Za to priložnost je bil prostor premajhen, saj so vsi z zanimanjem hoteli videli in vedeti, kakšna je slovenska tradicija, tako različna po raznih delih Slovenije. Tekmovanja so se pričela z ocenjevanjem najlepših pirhov. Komisija je izbrala pisanko z najlepšim slovenskim motivom, res mojstrsko delo Martine in Lojzke Rant. Nagrajenih je bilo še sedem drugih umetnikov najlepših pirhov.

Veliko smeha je privabilo iz srca rojakov sekanje pirhov. Igra je bila tako zabavna, da je privabila tudi dva avstralska frančiškana, ki sta se udeležila našega pirhovanja: z malo sreče in spretnosti sta se nasmejala z zadetki v roki. Še bolj zabavno pa je bilo ne le za mladino ampak tudi za odrasle – nošenje jajca na žlici v ustih, ali pa na glavi. Tekmovalci so morali v določenem času prinesiti pirh do cilja, če so hoteli biti nagrajeni.

Za zaključek pirhovanja so se seveda tudi zavrteli pari, saj to je stara slovenska navada.

Naše pirhovanje ni imelo nobenega dobičkarkega cilja. Namen je bil zdravo razvedrilo ob prazniku in obuditev naših starih navad s praznikom v zvezi. Prav je, da tradicijo ovrednotimo naši mladini, da spozna nje bogastvo in pestrost. Razhajali smo se z željo, naj bi bilo takih srečanj med nami še več.

Vsem, ki so na kakršen koli način sodelovali, posebno pa našim gospodinjam, ki so pripravile slovenski "velikonočni žegen", iskren Bog plačaj!

In kaj bo novega med nami? V mesecu maju bo na prvo nedeljo MARIJANSKA PROCESIJA na zemljišču Semenišča sv. Frančiška Ksaverija v Rostrevorju. Pričetek slovesnosti bo ob treh popoldne. Kot navadno seveda tudi letos za to priložnost vabimo vse, posebno pa naše narodne noše. Zlasti letos, ko obhajamo Marijino leto, naj bo naša udeležba zares številna. Skupaj kot narodna skupina bomo prosili našo in nebeško Mater Marijo za božji blagoslov, mir in medsebojno razumevanje.

Na drugo nedeljo v maju bomo obhajali dan, ki je vsako leto posebej posvečen našim materam. Ob desetih bo naša redna nedeljska maša tokrat za žive in pokojne matere, bogoslužju bo sledil spored mamicam na čast, ki ga bo podala naša mladina, v dvorani pa bo nato okrepčilo za vse. Vabljeni!

Petega marca sta sklenila zakonsko zvezo ženin Jason Peter Shepherd, po rodu Avstalec, in nevesta Margareta Jerebica, znanih slovenskih staršev Jožeta in Cilke Jerebica. Mlademu paru želimo na poti v skupno življenje obilo božjega blagoslova, ki naj podpira medsebojno ljubezen in razumevanje.

Slovenska radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je na valovih radijske postaje SEBI FM vsako sredo zvečer ob osmih. Poslušajte jo, saj je pripravljena za vas!

P. JANEZ

Slovenski narod je sicer ubog,
toda njegova kultura je velika,
tako velika, da se zdi bogatim sosedom nemogoča –
kakor prelepa krizantema v gumbnici raztrganega berača.

/Ivan Cankar/

Z VSEH VETROV

VSTAJENJSKO MAŠO je papež letos daroval v baziliki sv. Petra, ker je deževno vreme preprečilo bogoslužje na Trgu. A praznik vstajenja ni bil zato nič manj doživet. Posebnost letošnje velikonočne maše pa je bil velikonočni spev "stihira" iz bizantinske liturgije, ki ga je pel zbor ruskega bogoslovnega semenišča v Rimu. Na ta način je bilo lepo poudarjeno skupno verovanje v Kristusovo vstajenje med verniki pravoslavne in katoliške Cerkve v tem letu, ko Rusija praznuje tisočletnico krščanstva.

Po maši je papež iz lože bazilike sv. Petra voščil v 51 jezikih velikonočne praznike. Tudi za nas se je oglasil v našem jeziku: "Blagoslovljene velikonočne praznike!" Potem je povedal vstajenjsko poslanico, v kateri je izrazil željo, naj bo v tem Marijinem letu božja Mati vodnica vseh h Kristusu.

SKORAJ vseh petindvajset velikih vojn, ki te tedne divjajo po svetu, so vojne v državah v razvoju. Doslej je bilo v njih ubitih okoli tri milijone ljudi, med njimi kar štiri petine civilistov. Kje, zakaj in kdo se bori proti komu?

Če izvzamemo zalivsko vojno, so vse vojne med državami praktično izginile, odkar so se evropske države leta 1945 nehale bojevati med seboj. Današnja tipična vojna je civilna, med ljudmi iste dežele. Pričeli so jo uporniki, ki hočejo spremeniti državni ustroj, razmerje moči med rasami, ali pa se odcepiti. Seveda pa prihaja podpihovanje od zunaj, kakor tudi pomoč v orožju in vežbanju vojske. Celini, ki sta danes prizorišče največjega števila vojn, sta Afrika in Azija.

V **OKVIRU** priprav na rimsko škofijsko sinodo so izvedli anketo, ki kaže za mesto Rim kaj porazno sliko: komaj še 25 odstotkov katoličanov glavnega italijanskega mesta in obenem središča krščanstva se ob nedeljah redno udeležuje svete maše, 25 odstotkov

hodi v cerkev le občasno, polovica Rimljanov pa je versko brezbržnih, če ne celo brezbožnih, in jih versko življenje sploh ne briga. V nekaterih predelih mesta komaj pet odstotkov ljudi obiskuje nedeljsko mašo. – Mestnih župnij je 314, v njih pa deluje 2200 duhovnikov, a 500 jih je aktivnih po bolnišnicah in raznih drugih ustanovah. En duhovnik pride na 10000 prebivalcev Rima.

NEWYORŠKI nadškof in kardinal John O'Connor je izjavil, da se bodo duhovniki, redovniki in redovnice posebej usposabljali za oskrbo bolnikov, ki imajo aids. Obiskovali bodo tečaje v štirih newyorških bolnišnicah. Tudi kardinal sam enkrat v tednu obišče bolnike v bolnišnici Santa Clara. Njegova želja je, da dobijo prizadeti pomoč s strani Cerkve ne le v dušnopastirskem pogledu, ampak tudi praktično. Obolenih je tudi v New Yorku vedno več, vedno manj pa razpoložljivih bolniških postelj, tako da je državna zdravstvena služba v velikih težavah.

FILIPINSKI komunistični uporniki so na severu dežele umorili katoliškega duhovnika Amanda Codima. Postal je žrtev gverilcev "Nove ljudske vojske", oboroženega dela filipinske komunistične partije. Ubili so ga, ker ni hotel podpisati listine za izpustitev dveh zaprtih upornikov.

ZAIRSKI predsednik Mobutu se je ravno za letošnjo veliko noč mudil na uradnem in prijateljskem obisku Jugoslavije. Prazniki so ga dohiteli v Sarajevu. V frančiškanski cerkvi sv. Antona se je udeležil praznične maše, po bogoslužju pa ostal na kosilu pri očetih frančiškanih, ki vodijo to sarajevsko župnijo. Obiskal je tudi razstavo o "Zgodovinskem bogastvu frančiškanskih samostanov", ki so jo nedavno odprli v tem glavnem mestu Bosne in Hercegovine.

NA DRUGO velikonočno nedeljo je papež Janez Pavel II. po opoldanski molitvi vse odgovorne v Etiopiji znova povabil k miru in solidarnosti.

Zadnje čase so se oboroženi spopadi med uporniški enotami in četami redne etiopske vojske močno zaostri. Trpi pa predvsem civilno prebivalstvo. Boji potekajo na področjih, kjer vlada najhujša lakota. Zatočasno je bila ustavljena vsa pomoč mednarodnih dobroteljskih in drugih ustanov, ker so jo presekali neprestani spopadi. Za prizadete skrbi še naprej le domača Cerkev.

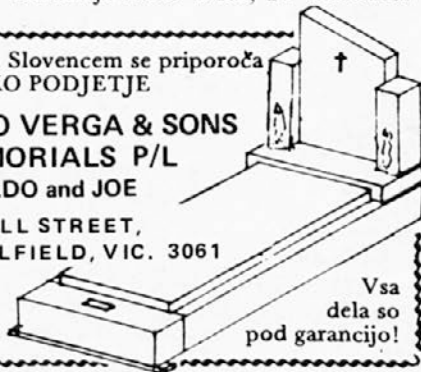
Ob trpljenju, ki je prizadelo prebivalce Etiopije, vabi papež vernike vsega sveta, naj se z njim združijo v molitvi za mir v tej afriški državi, hkrati pa pokažejo solidarnost do lačnih množic. "Naj Bog razsvetli pamet in zgane srca, da ne bo opuščena nobena možnost pomoči tem ubogim ljudem in se bo našel način za premagovanje težav, ki kljubujejo tej nujni dolžnosti."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Telefon:
359 1179

Vsa
dela so
pod garancijo!

sti človečnosti in bratstva!" je poudaril sveti oče.

BILL COSBY je dobro znan in priljubljen tudi pri avstralskih gledalcih televizijskih sporedov. Ta ameriški komik je dobitnik štirih letošnjih nagrad ameriškega občinstva. Nagrade "People's Choice" podeljujejo že štirinajst let na osnovi raziskav Gallupovega inštituta, pri katerih sodeluje 5000 ljubiteljev filma in televizije iz vseh Združenih držav. Američani so Cosbyja že četrto leto zapored izbrali za najbolj priljubljenega televizijskega zvezdnika. Priznanje je dobil tudi na področju "show businessa" na splošno in v kategoriji najbolj priljubljenih televizijskih osebnosti "vseh časov". Četrta nagrada občinstva pa je pripadla njegovi oddaji, ki je bila izbrana za najboljšo televizijsko komedijo leta.

JERUZALEMSKI latinski patriarh Mihael Sabbah se je zavzel, da bi smeli tudi Palestinci na zasedenih ozemljih Zahodnega brega Jordana in Gaze svobodno voliti svoje politične predstavnike, čeprav jim Izrael vztrajno odbija to možnost. Poudarja, da imajo Palestinci ravno tako pravico do svoje države kot Izraelci do svoje neodvisnosti. Kristjane po vsem svetu je patriarh povabil, naj po svoje pomagajo, da bi palestinsko ljudstvo, med katerega spada tudi sam, spet dobilo vrnjene pravice in svoje dostojanstvo. Palestinskega vprašanja niso rešili v preteklih 40 letih, ker ni bilo prave politične volje. Nasilje ga nikakor

ne more rešiti. Tistim kritikom iz lastnih vrst, ki mu očitajo preveliko previdnost do zatiralskih Izraelcev, patriarh odgovarja, da je njegovo področje dušno pastirstvo in ne politika. Ne gre mu le zato, da bi pokazal solidarnost do Palestinecev — on tudi sam živi in trpi sredi svojega ljudstva.

AVSTRALIJA ima na tisoče ilegalnih priseljencev, to ni nobena tajnost. Oblasti jih niti ne iščejo dosti, saj mnogi delajo in plačujejo takso, nekateri celo kar pod pravi imenom. Policija ima drugega dela dovolj s pravimi kriminalci. Ilegalni priseljenc pride na vrsto več ali manj le, če ga kdo prijavi, ali pa če je zasačen v kriminalnem dejanju. — Pri nedavni debati v našem parlamentu je opozicija hotela, naj bi dobili ilegalni priseljenci, ki so v Avstraliji nad deset let in se ponajša brez graje, dovoljenje za stalno bivanje. Toda minister za priseljevanje Clyde Holding je odločno izjavil, da kake nove amnestije ne bo več: noben ilegalnih priseljencev ne bo amnestiran, pa četudi je v Avstraliji že preko deset let.

SOVJETI zadnji čas obljublajo svetu, da bodo opoklicali svojo vojaščino iz Afganistana in končali z okupacijo, ki je bila potrebna "za vzdrževanje reda v deželi". A vse kaže, da bodo še vedno podpirali in oboroževali komunistični režim v Kabulu ter pustili v deželi 10.000 sovjetskih svetovalcev in vojaških izvedencev. Tak "umik" bo seveda le pesek v oči svetu.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevodu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše ugodbe po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166 / Telex 461154 PAL GO I

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

Pošiljam Ti pozdrave, da boš vedel, da z mamino pomočjo rad prebiram Kotiček. Škoda, da ne živimo bliže Melbournu, pa bi se večkrat videli. Za veliko noč smo hoteli priti, pa je ata zbolel in smo ostali doma.

Stan Rupnik, 12 let, Portland, Vic.

DRAGI OTROCI!

Zopet je Galerija mladih na vrsti — pa se ustavimo spet v Melbournu. Na sliki se prijazno smejeta TONI in PAVEL BOGOVIČ, dobro poznana vsem, ki prihajajo v naše versko središče v Kew. Prav od prvih otroških let sta pri slovenski cerkvi doma. Kaj bi ne bila, saj se tudi oče Anton in mama Olga vsa leta pridno udeležujeta v našem središču.

Oba fanta obiskujeta srednjo šolo v Kew, pa seveda tudi sobotni slovenski pouk. Starejši Toni se letos pripravlja na maturo in bo maturiral tudi iz slovenščine.

Toni je bil dolga leta ministrant slovenske cerkve, Pavle pa je še. Njun glavni šport je tenis, pa tudi glasba ju zanjima. Toni igra harmoniko, Pavel pa kitaro in kadar jo skupaj urežeta, ju je veselje poslušati.

Obema želimo še veliko uspehov v življenju in naj nikoli ne pozabita slovenskega jezika. Prepričan sem,

VESELA PESEM

ZAJČKA PROSIM BELEGA,
TOPEL MI KOŽUŠČEK DA.
— KAJ POTEEM?

POTLEJ RAKA BOM UJEL,
BOM NJEGOVE ŠKARJE VZEL.
— KAJ POTEEM?

JEŽA KJE IZTAKNIL BOM,
IGLO MU IZMAKNIL BOM.
— KAJ POTEEM?

KOŽUH, ŠKARJE, IGLO IMAM,
PA COPATKE UKROJIM SAM,
ZIMA MISLI, DA BOM BOS —
PA POKAŽEM DOLG JI NOS!

DANILO GORINŠEK

da bosta imela tudi na naše versko središče vedno tople spomine.

Draga fanta, le hvaležna bodita dobrim staršem za vse, kar so vama nudili vsa ta leta in vama še nudijo. Koliko je slovenskih staršev, ki ne mislijo na vse to. Škoda se jim zdi časa, škoda vsake brige. Ko se zavejo, je pa prepozno: otrok je dorastel in zletel iz gnezda, a našel je tudi pot iz slovenske družbe, ker je nikdar ni niti dosti poznal. Nič se ne čudim, ko mi včasih tak odrasli otrok niti ne zna več povedati, odkod so prišli starši . . .

Striček se zahvaljuje vsem, ki ste se udeležili tekmovanja in mu poslali SLIKANICO VSTALEGA KRISTUSA. Ni bilo lahko izbirati. Končno je bila izbrana kot najlepše pobarvana slika TOMAŽA SUŠNIKA iz Granville, N. S. W. Zaslužil si je nagrado — saj jo pozabljivi striček menda ne bo pozabil poslati . . .

Desna slika je z lanskega mladinskega koncerta v Kew, kjer sta nastopila tudi Toni in Pavle, pa četudi je imel Toni zlomljeno nogo

IZ ARGENTINE smo prejeli velikonočne čestitke Slovenskega narodnega odbora, ki naj bi jih v velikonočni številki posredovali vsem Slovincem širne Avstralije. Kot smo videli na poštne žigu, je bilo pismo z letalsko pošto pravočasno oddano, vendar je do nas priromalo šele – 14. aprila.

Kljub zakasnitvi poštne dostave – iskrena zahvala Narodnemu odboru!

TUDI IZ ARGENTINE so prišli tile pozdravi:

Članice in člani društva ZEDINJENA SLOVENIJA, ki je proslavila 40-letnico svojega obstoja, pošilja s svojega 41. rednega občnega zbora vam in preko vas vašim bralcem, demokratičnim Slovincem v svetobodnem svetu, iskrene pozdrave.

Želimo vam veliko uspehov pri vašem delu in prizadevanju za utrditev slovenstva. Naj Vsemogočni blagoslovlja vaše delo!

Prav lepo pozdravljamo. **Lojze Rezelj**, predsednik
Emil Cof, tajnik

Buenos Aires, 20. marca 1988.

Tudi za te bratske pozdrave – iskren Bog plačaj! Le naj bi bilo več povezave med organizacijami Slovenije v svetu! Tudi takile pozdravi naj bi rodili svoj sad! K štiridesetletnici pa naše iskrene čestitke z dobrimi željami za bodoča leta! – Urednik.

KEW, VIC. – K nepopolnim podatkom rojakinje (omenil sem jo v januar-februarski številki), ki je umrla 28. novembra 1987 v Geelongu, zdaj lahko dodam popravek oz. dopolnilo: Pokojnica je bila **REGINA JAGAR** (ne Jager!), rojena Horvat dne 27. novembra 1942 v Vadarcih pri Murski Soboti. V Avstralijo je prišla z letalom 24. junija 1970. Naj ob tej priliki tudi izrečem sozljaje možu, s katerim sva se srečala za veliko noč.

Dodal bi rad še enega pokojnika preteklega leta v Geelongu, dasi so njegovi podatki nepopolni. Dne 1. januarja 1987 je v tamkajšnjem domu onemoglih umrl **FRANK BIZJAK**, rojen 1919 na Štajerskem, a ime kraja mi žal ni znano. Na pokopališču v Altoni je bil 6. januarja 1987 upepeljen in tam je shranjen tudi njegov pepel. R. I. P. – **P. Bazilij**.

AINSLIE, A. C. T. – Zopet je prišlo leto okrog in treba je poravnati naročnino in tudi primakniti nekaj za Sklad. (Bog Vam povrni za dar! Dokler bodo Misli imete tako darežljive naročnike, se jim ni treba bati, da bi morale prenehati. Obenem tudi hvala za poslani članek iz drugega izseljenskega časopisa. Objavil ga bom, ko bo zanj prišla prilika. – Op. ur.) Misli so mi všeč, ker se ne boje pisati resnice. Iz srca jim želim, da bi še dolgo prihajale med nas in budile med nami slovenskega duha, ki ga včasih tako manjka.

Jaz sem prva generacija po vojni rojenih in moj rojstni kraj je Judenburg v Avstriji. Čeravno rojen v

KRIŽEM AVSTRALSKÉ SLOVENIJE

Avstriji, se zavedam in sem ponosen, da sem štajerski Slovenec. Judenburg je lep kraj ob reki Muri, kjer je bilo po vojni dosti Slovencev, ki so zapuščali z žalostjo v srcu svojo rodno domovino in se podali v širni svet. Po koncu vojne so pričakovali v domovini demokracijo, pa dočakali samo razočaranje. Tako se moramo še zdaj potikati po tujem svetu, naše domove in delovna mesta pa zasedajo oni z juga, da po Sloveniji že skoraj ne slišiš domače govorce: Da, tako daleč so nas pripeljali naši političarji.

Kar me vselej spravi v slabo voljo je to, da prihajajo iz domovine med nas ljudje, ki nas hočejo prepričati, kako doma vse cvete in kako odlično je tam življenje. Še pred dvajsetimi leti sem sam doživljal vse tiste "dobrote". Tudi če se je materialno medtem kaj spremenilo – obljubljenega raja še ni in ga ne bo, saj še vedno isti ljudje sedijo na vodilnih stolčkih. Ti "filozofi", ki prihajajo med nas, so čisto zmedeni in sami ne vedo, kam spadajo. Nekatere res dobijo na limanice s svojim prepričevanjem.

Slovinci v Avstraliji smo lahko ponosni, da se je pri nas osnovala Zveza Slovenske Akcije. Vsi bi morali stopiti skupaj kot ena družina, to je edina rešitev, da se ohranimo kot narod in obdržimo svoj jezik.

Pozdravljam vse Slovence po svetu, zlasti pa bralce naših Misli! Bog z Vami! – **Zvonko Bezjak**.

TORONTO, KANADA – Oglašja se bivši "Avstralec" in obiskal sem Vas zopet v januarju 1986, če se spominjate. Ko prebiram "Misli" in vidim, da je v njih vedno kaka prošnja, zlasti za pomoč cerkvam doma, sem se še jaz ojunčil. Končno "beseda ni konj", smo včasih rekli doma. Saj ni nihče prisiljen dati. Nekatere

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij
BROTHER in CASIO
elektronskih pisalnih in računskih strojev.
Popravljamo vse vrste strojev
– naše delo je garantirano.
V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

SADNA DREVESCA — cepljene *slive*,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na naslov: **Jože L a c k n e r**,
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po **Ivanu Mejaču v Melbourneu: (3)435 0127**

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159
Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

re, zlasti take ki kraj poznajo ali so celo doma iz tiste župnije ter krščeni v cerkvi, ki potrebuje pomoč, pa članek s prošnjo le spomni, da morda rade volje primaknejo kak dolar v dobre namene. Zato upam, da p. urednik mojega pisma ne bo zavrzel, četudi bo z njim ena prošnja več v "Mislih".

Mirenski grad je mnogim poznana Marijina božja pot. O njej je izšla posebna brošura na petdesetih straneh, ki govori o zgodovini svetišča. Borušuro je izdal gospod Anton Pust, lazarist, ki deluje na Mirenskem gradu, ob sodelovanju mirenskih rojakov Marka Vuka in Budinovih bratov.

V župnijski cerkvi smo praznovali 100-letnico rojstva našega nepozabnega pokojnega župnika g. Oskarja Pahorja. Ob tej priliki so postavili v župnijski cerkvi tudi spominsko ploščo — kip pokojnega župnika.

Marijino svetišče na Mirenskem gradu je bilo zaradi vremenskih neurij in časa v takem stanju, da je nujno potrebovalo obnovitve, ki naj bi zavarovala velike umetniške vrednote tega svetišča. Vsa ta dela so bila izvršena in tako je svetišče zdaj spet v svoji lepoti in veličastnosti. Vsi iz Mirnega smo lahko na to našo Marijino cerkev ponosni.

To leto 1988 obhaja naša božja pot svojo 500-letnico. Za ta jubilej je č. g. Anton Pust v Žalcu pri Celju naročil tri nove zvonove. Ko je bilo o nabavi zvonov objavljeno lani za veliko noč, je bilo navdušenje med verniki očitno. V nekaj mesecih so bili zvonovi že na Gradu. Tako ima božja pot spet štiri zvonove, kot je bilo pred prvo svetovno vojno. Največji tehta 1300 kilogramov in nosi napis: V Marijinem letu 1987. Drugi zvon (540 kg) je posvečen sv. Križu, tretji (286 kg) pa sv. Vincenciju Pavelskemu. Dne 11. oktobra lanskega leta jih je slovesno-blagoslovil in mazilil novi koprski škof dr. Metod Pirih.

Cena zvonov je okrog 20 tisoč dolarjev, montaža in ureditev elektrike pa bo verjetno stalo še kakih 10 tisoč dolarjev. Prav zaradi teh stroškov prosim drage sovaščane po svetu za razumevanje in prošnjo, da domači božji poti pomagata kriti stroške in tako pokažete svojo ljubezen in ponos do svetišča žalostne Matere božje.

Darove bodo "Misli" rade posredovale dalje, lahko pa pišete oz. pošljete svoj dar tudi naravnost na naslov: Rev. Anton Pust, Grad 215, 65291 MIREN, Slovenija, Jugoslavija. Naj omenim, da na istem naslovu lahko naročite tudi že prej omenjeno brošuro **MIRENSKI GRAD PRI GORICI**, saj je ta brošura res lahko v ponos vsakemu zavednemu Mirencu.

Vesel sem, da sem s tem pismom izpolnil svoj namen. In prepričan sem, da bo marsikdo rad podprl to naše lepo svetišče, ki nam je skozi stoletja nudilo toliko duhovne tolažbe, saj smo se tja vedno radi zatekali. Na ta način bomo tudi mi prispevali, da bo svetišče svojo nalogo nadaljevalo še mnogo leta.

Ker že pišem, naj za konec dodam še tole o cesti na SVETO GORO. Kdor je med svojim obiskom domovine poromal tudi tja, ta dobro ve, kako slaba cesta je vodila na vrh. Zdaj so jo začeli popravljati in bo seveda stalo mnogo denarja. Očetje frančiškani, varuhi svetogorskega svetišča, nabirajo darove za ta nujna popravila.

Vse avstralske rojake, zlasti pa bralce "Misli" in pa moje sovaščane ter osebne znance prav pristočno pozdravljam — **Lucian Mozetič**.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

WODONGA, VIC. — Uredništvu "Misli" se zahvaljujem za objavo naše zahvale ob priliki smrti drage hčerke Mary, kakor tudi za objavo sporočila o njej. Rada pa bi popravila netočnost, ki se je nehote vrnila pri Vašem iskanju podatkov o pokojni. Hčerka Mary po službi pri Rdečem križu še ni obležala, ampak je imela potem še svoje zadnje delo tu v Wodongi. To delo je zaključila v novembru lanskega leta.

Saj boste imeli malo prostora za ta popravek, kajne? Z iskrenimi pozdravi! — Anica Kalc z družino.

Rade volje objavljam popravek in se opravičujem, če vam je moja netočnost povzročila kako nevšečnost. — Urednik

BRISBANE, QLD. — V lanski avgustovi številki "Misli" sem se oglasila. Na žalost soprogu ne ugaja znak in se nameravava še ta mesec vrniti v Sydney.

Prijaznost naših slovenskih rojakov tu v Brisbanu je omembe vredna in je ne bom nikoli pozabila. Tudi po radijskih oddajah (do sedaj 851) razveseljujejo svoje tukajšnje rojake s prijetnimi domačimi zvoki, šalami, čestitkami, bolnikom dajejo spodbudo za čimprejšnje ozdravljenje, vabijo nas v svojo sredo in s tem pomagajo razveseliti naše življenje. Trud g. Mirka in njegove soproge Anice Cuderman, Edija Andlovec, Albina Orla, Jožeta Vaha, Marice Podobnik, Janeza Piclja in ostalih je zares omembe in pohvale vreden. Že več kot štiri leta prostovoljno pripravljajo oddaje in se po cele ure vozijo do radijske postaje, kjer žrtvujejo svoj prosti čas. Žal so morali te oddaje skrajšati na enkrat tedensko, ker kadra primanjkuje. V upanju, da nas bodo še naprej ob sobotah zvečer zabavali, se jim poslušalci lepo zahvaljujemo. Naj omenim, da je dežela Queensland ogromna (večja od Japonske ali Anglije). Rojaki, ki živijo izven Brisbana, oddaje žal ne ujamajo. Pridejo pa tudi iz oddaljenih krajev v Dom na hribčku, da se snidejo s Slovenci. Rojaki na Sunshine Coast-u so si nadeli ime "Sončni Slovenci" in kar pristaja jim. Tudi oni so radi na hribčku vsi nasmejani.

Dne 6. decembra je bila na hribčku slovenska sveta maša in Miklavževanje. G. Jože Vah je že deveto leto "Miklavž", seveda "ta pravi", naš slovenski, ne kak "dedek Mraz" ali "Father Christmas". Razlika od našega Miklavža je le v tem, da v svoji obleki trpi v tej vročini. Vneto smo spremljali podelitev daril in rogovijenje parklja ter obujali spomine na stare čase, ko

SN
foto-slikar
Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki — rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak Melbourne, Victoria

367 8405

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga
9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509
doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

so bili rožiči in skromna darila del našega življenja. Tako, nekaj malega iz te obširne "Kraljičine dežele", o kateri se bo v tem letu gotovo kaj več slišalo. Saj nam pripravlja v svojem glavnem mestu vselej EXPO 88, ki bo nam vsem prinesel veliko lepega in zanimivega.

Tople pozdrave vsem bralcem "Misli" — Kristina Hrvatina.

REŠITEV KRIŽANKE prejšnje številke:

Vodoravno: 1. noga; 5. stor; 9. opira; 11. trta; 12. ven; 13. skop; 16. dan; 17. orel; 19. uk; 20. sova; 21. ako; 22. plitva; 24. oče; 26. iver; 27. lira; 29. oka; 30. motati; 32. Ltd.; 34. žoga; 35. od; 36. onem; 38. ali; 39. imam; 41. ona; 42. rije; 44. misal; 46. Oman; 47. stre. — Navpično: 1. novo; 2. opera; 3. ginekologija; 4. ar; 5. št.; 6. trdovratnost; 7. otava; 8. rana; 10. as; 14. kup; 15. okli; 18. ločita (se); 20. steklo; 23. Ivo; 25. era; 28. atom; 30. molim; 31. Ida; 33. denar; 34. . . . žaro; 37. male; 40. mm (za milimeter); 43. en; 45. I(zvršni) S(vet).

Rešitev so poslali: Ivan Lapuh, Frančiška Klun, Sestre v Slomškovem domu, Meta Lenarčič, Vinko Butala, Sestri v Baragovem domu, Ivanka Študent, Danica Petrič, Jože Grilj, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Štritof, Milan Prešeren, Ivanka Kreml, Jožef Debevec, Stanko Aster-Stater, Slavko Koprivnik, Tomaž Sušnik, Vinko Jager, Edvard Robnik, Lidija Čušin, Marija Senčar. — Žreb je izbral za nagrado Meto Lenarčič.

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Gljave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovačič

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

Čarovnik zakliče na koncu predstave v napolnjeno dvorano: "Za zadnjo točko bom pa naredil, da bo ena izmed gospa izginila."

Glas iz četrte vrste: "Pojdi na oder, stara!"

"Koliko mleka na dan vam dajo vaše krave?"

"Okrog 63 litrov."

"Koliko ga pa od tega prodate?"

"Okrog 75 litrov."

Zakonca gledata film na televizorju.

"Kaj misliš, ali se bosta dta dva na koncu poročila?" vpraša mož ženo.

"Čisto gotovo. Takele zgodbe se nikdar ne končajo dobro."

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. poškodbe; 5. dotikati se nečesa s premikom; 9. premakniti nekaj iz roke v roko, odpravljati se nekam; 10. zaključki kakega zborovanja; 11. izvažati (tujka); 13. najznačilnejši poklic ženske; 14. posodica za črnilo; 17. uredi, popravi; 18. joka se (v narečju); 20. podelitev zakramentov umirajočemu; 23. utrujen, poklapan; 24. poln različnih barv, pester; 25. nekaj predstaviti le v obrisih; 26. starogrški bog sonca, tudi vrsta metulja.

Navpično: 2. kožni zajedalec, ki povzroča srbenje; 3. slovesna kulturna prireditev, tudi ime nekaterih visokih šol; 4. ena od števil; 5. grda lastnost človeka, ki se veseli nezgode bližnjega; 6. predpisani del, ki so ga morali oddajati podložniki v času fevdalizma; 7. pridelovalec ali tudi prodajalec soli; 8. vrsta dela pri obdelavi pohištva; 12. snov brez prave vrednosti, tudi oseba z nesprejemljivimi moralnimi lastnostmi; 15. je od Lovreta; 16. srečanja; 19. vrsta bolezni grla (tujka); 21. hotenje, želja; 22. alkoholna pijača.

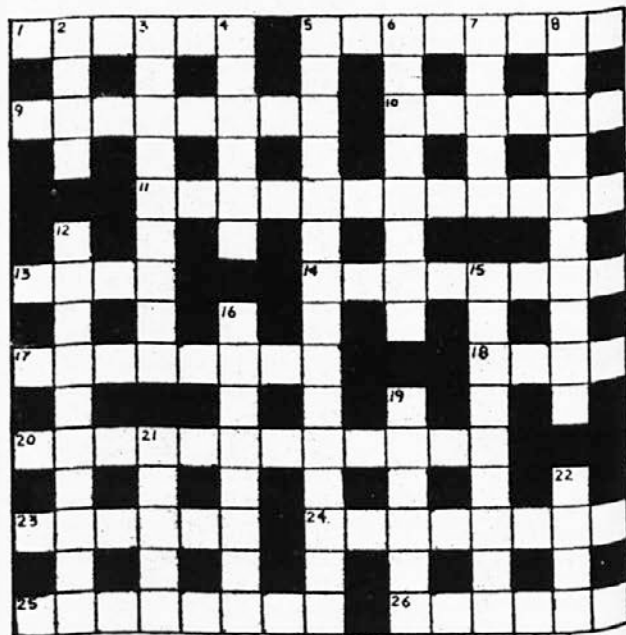
REŠITEV pošljite na uredništvo do 12. maja.

S M E H
JE NAJBOLJŠE
ZDRAVILO
BREZ RECEPTA

/Uvoženo iz domovine/

- + Tam, kjer vlada ena barva, je vse črnobelo.
- + Bolj enaki so že poskrbeli za svoje sinove in hčere, še bolj enaki pa tudi za svoje vnuke.
- + V državi, kjer so mrtvi politiki pomembnejši od živih mislecev, ima ceno bron, ne možgani.
- + Na stara leta bi tudi hudič postal rad svetnik.
- + Delavci so stavkali, ker so bili slabo informirani. To bi šele stavkali, ko bi bili dobro informirani.
- + Nič človeškega mi ni tuje, vendar bi si včasih le zaželel kakšen teležji zrezek.
- + Pri nas razmišljajo o ukinitvi verbalnega delikta. A zelo potihem. Glasno razmišljanje je verjetno prav tako verbalni delikt.
- + Nekje v Sloveniji. En delavec koplje jarek, drugi ga pa zasiplje. Mimo pride tretji in pravi: "Kje pa je tu logika?" Eden mu razloži: "Logika je že, a delavca, ki bi moral polagati v jarek kabel, danes ni na delo."
- + Napake nezmotljivih so vedno usodne.
- + Marx se je ukvarjal s kapitalom, mi pa z izgubami.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1988 so končno dospele: zbirko štirih lepih knjig naročite pri nas za ceno 30.– dolarjev (poština posebej).

CELOVŠKE pa so že pošle.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobec) je pošla in čakamo na novo pošiljko.

SLOVENSko-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo!*

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666